Uitgegeven No. 10, Groenteplein, Kaapstad elken Maandag en Donderdag Ochtend, en met de eerstkomende post naar de Buitenlandsche Distrikten verzonden.

Termen:—*In de Stad per jaar, Rds. 22, per kwartaal Rds. 5 4, In de Buiten-distrikten voor de twee Nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar, per kwartaal Rds 7, doch waar al de stoffe van de Maandag Courant (in een taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5 4, per kwartaal*

*** *Prys 6d. per enkel Nommer.*

Published at No. 10, Greenmarket-square, Cape Town, every Monday and Thursday Mornings and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms:—*In Town, Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds 5 4.—In the Country, for the two Papers, Rds. 28 per Annum, per Quarter Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum or Rds 5 4; per Quarter.*

*** Single Paper, 6 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. J. L. Landsberg, Swellendam; De Heeren Truter & Kuys, Burgersdorp; De Hr. P. J. Davitz, Beaufort West; De Hr. Z. J. Muller, Prins Albert; De Hr. L. H. Goldschmidt, Calvinia; De Hr. Hend. Kleyn, Calitzdorp; De heer S. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. D. Vermeulen, Colesberg; De Hr. A. Arnholz, Ceres; De Hr. Graaff Reinet; De Hr. N. Meyer, Ex. Hartenbosch Mosselbaai; De Hr. M. W. Theunissen, Poortsvallei; De Hr. D. P. van Huyssteen, Hex, Knysna en Plettenbergsbaai; De Hr. B. Wethmar, Middelburg; De Hr. A. Steinman, Pretoria. De Hr. G. W. B. Wehmeyer, Langekloof; De Hr. A. P. Haupt, Paarl; De Hr. C. Standerwick, Swellendam; De Hr. P. Kersten, Stellenbosch; De Hr. Eton Ludwig en Theron, Tulbagh; De Heer D. Kotzenberg, Richmond; De Heer M. W. Theunissen, Riversdale; De heer G. Brehm, Uitenhage; De heer P. J. Pentz, Wellington; De heer C. Beck, Worcester; De heer G. de Kock, Wynberg; De Heer Blaauw, Fauresmith; De heer Hugh Tinnany, Hope Town; De heer C. Eredell, Winburg; De heer J. S. de Villiers, Harrysmith; De heer F. S. Innes, Namaqualand; De heer K. de Lint, Piketberg; Heer J. Co[illegible] [illegible], Somerset West; de Hr. A. F. Schubart, Potchefstroom. De heer J. A. D. Desnages, Williamstown, W. S. van Rynevelt, Kraanstadt.

DEEL XLI. MAANDAG, DEN 7 NOVEMBER 1870. No 3,629

Z. A. Associatie.

Verkooping van een Levenspolis

EN

Regt op den Interest van een Fidei-Commissaire Erfenis.

In den Insolventen Boedel van PIETER HANS ZEEDERBERG, van Natal.

DE Curatoren in bovengemelden Insolventen Boedel zullen op de Stoep der Koopmans Beurs laten opveilen,

Op Zaturdag,

DEN 12 NOVEMBER, 1870,

's MIDDAGS 12 URE.

Een Polis van Levensassurantie, gesloten met de Maatschappy "Mutual" op het leven van den Insolvent. No. 59, voor £500 thans met de belegde Byvoegingen tot 1 Juny, 1868, £901 3d.—De premie is betaald tot 5 Juny, 1871.

Alsmede des Insolvents Regt en Aanspraak op den interest van eene Fidei Commissaire Erfenis van £2,625 uit den Boedel zyner Moeder, wylen Mej. R. A. ZEEDERBERG, welke is by het Voogdy onds en op den Interest waarvan de Insolvent regt heeft gedurende zyn natuurlyk leven.

Verdere byzonderheden zyn te vernemen by den Secretaris der Zuid-Afrikaansche Associatie.

J. P. HERMAN, Eenig Curator.

Kaapstad, Kerkplein, No. 3,
6 Oct. 1870.

De Heer J. J. HOFMEYR, Afslager.

PAARLSCHE

Executeurs Kamer

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

LOSSE GOEDEREN,

PAARDEN, ENZ,

TE TULBAGH.

In den Insolventen Boedel van JACOBUS NICOLAAS DE VILLIERS, van Tulbagh, Toegtganger,

ZULLEN aan den meestbiedende worden verkocht, op de Plaats van den Heer D. J. MALAN, Drostdy, Tulbagh,

OP WOENSDAG,

Den 16den November aanst.,

De volgende Losse Goederen tot opgemelden Boedel behoorende, t.w.:

1 Kar op Veren	1 Revolver
1 Paar Tuigen	2 Zak Horologies
3 Rg en Trek Paarden	1 Zadel en Toom
	1 Tent Zeil
6 Trek Ossen	HUISRAAD van alle soorten,
1 Geweer	

En hetgeen verder zal worden aangeboden.

S. W. THERON, Eenig Curator.

W. P. Bank Gebouwen, Paarl,
3 Nov., 1870.

De Heer B. J. DE VAAL, Afslager.

Kantoor van den Baljuw,
3 November, 1870.

IN Executie van Gewysden van het Hoog Geregtshof, in de hierondergemelde Zaken zullen de volgende verkoopingen plaats hebben:—

AFDEELING ALBANIE.

E. J. M. SYFRET, N.O., versus COLIN TURIN CAMPBELL.

Op Woensdag, 9 November, 1870, 's voormiddag ten 11 ure, te Grahamstad, van 50 Kasten Lettergoed, Drukmachine, 3 Persen, 1 Baal Papier, Schryfbehoeften, Huisraad, enz. enz. enz.

AFDEELING FRASERBURG.

J. J. D. BUYSKES, N.O. versus PETRUS STEPHANUS NAUDE.

Op Dingsdag, 22 November 1870, ten 10 ure 's voormiddags, op "Vogelfontein," van 200 Schapen, 3 Paarden, 6 Merries, 1 Wagen, 1 Kar, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw.

IN Executie van Gewysden van het Oostelyke Distrikts Hof, zullen de volgende Verkoopingen plaats hebben, namelyk:

AFDEELING PEDDIE.

THOMAS BROOKS vs. ALFRED S. REYNOLDS.

Op Maandag, 14 November, 1870, des middags 12 ure, te Peddie, van Huisraad, Smids- en Wagenmakersgereedschap, enz.

AFDEELING ALIWAL NOORD.

PHILIP FOUCIE versus JAN KOTZE.
STEPHANUS FOUCHE versus JAN KOTZE.

Op Woensdag, den 16den, of Donderdag, den 17den November, 1870, des voormiddags ten 10 ure, te Dordrecht, van 1 Ossenwagen, 2 Ossen, 1 Paard, 1 Merrie, 1 Zadel, 1 Toom, 2 stuks Horenvee, 199 Schapen, enz.

PERCY VIGORS, Baljuw

800 Extra vette Kaapsche Schapen,
300 „ Merino „
100 „ Bokken,

ZULLEN op VRYDAG, den 11den November, publiek verkocht worden aan Klapmuts Statie.

D. H. ROUX.

DE VILLIERS, MARAIS & Co., Vendu-Afslagers.

Malmesburysche Afdeelingsraad.

TENDERS VOOR AMOSKUIL EN REMHOOGTE TOL.

TENDERS zullen worden ingewacht door den Ondergeteekende, tot MAANDAG, den 14den November aanst, voor de Pacht van de Inkomsten van bovengemelden Tol, voor het jaar 1871.

De Pachter wordt verwacht de Tolhuizen in goede reparatie te houden op eigene kosten, gedurende den tyd van zyne Pecht.

Elke Tender moet vergezeld gaan van eene schriftelyke verklaring, onderteekend door twee Personen, die zich verbinden om Borgen te worden voor de behoorlyke uitvoering van het kontrakt, in geval hetzelve wordt aangenomen.

Verdere byzonderheden zyn te vernemen by den Ondergeteekende.

GEO. G. RAINIER, Secretaris.

Kantoor van den Afdeelingsraad,
Malmesbury, 24 Oct, 1870.

Aan Ouders en Voogden

JONGELINGEN van Buiten, die naar de stad gezonden worden om in het eene of andere van te worden opgeleid, kunnen in eene respectabele Familie als kostgangers worden opgenomen.—Zy zullen als leden van het gezin behandeld worden en op hun gedragzal behoorlyk acht worden geslagen.—Adres aan het Kantoor van dit Blad.

Angora Rammen.

De Heeren JONES & Co.

ZULLEN VERKOOPEN

Op Woensdag, aanst., 9 dezer,

TE 12 URE,

30 OPREGTGETEELDE

Ingevoerde Angora Rammen,

Welke niet verkocht zyn op den Landbouw Tentoonstelling, uithoofde van den ongunstigen staat van het weder.

GOODLIFFE, SMART, & SEARLE.

Z. A. Associatie.

VERKOOPING VAN

Merino Schapen, Paarden, Vee,

&c., &c., &c.

TE CALEDON.

In den Boedel van Wylen DR. JAMES HUTCHINSON.

DE Executeuren van bovengemelden Boedel zullen laten verkoopen op de Plaats "DUNGHYE PARK," naby Caledon, op

Donderdag, 10 Nov., aanst.,

TE 10 URE S' VOORMIDDAGS,

DE VOLGENDE LEVENDE HAVE, VAN UITMUNTEND RAS:

1000 Merino Hamels, Voltandig
1000 Do. Do. Jonge
500 Do. Ooyen, Do.
1000 Do. Do. 2 tot 4 jaren oud
150 Do. Rammen, goed geteeld
6 Koeyen met Kalven
Een Aantal Jong Vee
50 Goedgedresseerde Ezels
8 Ezelinnen met Veulens, en eenige Paarden,
4 Merino Rammen
4 Do. Prys Ooyen getrokken uit "Sir Lancelot" (een ingevoerden Sturgeon Ram) uit Dorien Rammen
12 Koeyen, met Kalveren minder dan een maand oud
1 Eerste Klaas Hollandsche Bul.

CHAS. DICKSON,
A. DENYSSEN, Sec.,
Z. A. Associatie. } Executeuren Test.

Kaapstad, Kerkplein, 27 Sept., 1870.

De Heer J. H. F. KLEYN, Afslager.

☞ VOERAGIE EN VERVERSCHINGEN.

KENNISGEVING.

S. LASKER,

HOROLOGIEMAKER & JUWELIER,

op het punt staande zyne bezigheid in de Kaapstad te sluiten, gedurende den Zomer, ten einde een reisje naar de Diamantvelden te maken, verzoekt zyne Klanten om voor alle reparaties gedurende de loopende maand aanzoek te doen, daar geene gedaan of afgeleverd zullen worden aan zynen Winkel gedurende zyne afwezigheid; en alle artikelen by hem ter reparatie gelaten tusschen Juny 1860 en December 1868 zullen verkocht worden om de kosten te bestryken, tenzy voor dezelve aanzoek worde gedaan voor den 1sten October.

N.B.—De voorraad Horologies, Klokken Juwelierswaren, Plettywerk, enz., wordt verkocht tegen eene zeer groote vermindering van Prys, tegen kontant.

No. 12, Adderley-straat, Hoek van Hout-straat,
1sten September, 1870

McDonald, Busk, & Co.

Vestigen de aandacht van den Handel in het Algemeen op hunne laatste Invoeren, bestaande uit

Stapel en Fancy Manufacturen,

IN GROOTE VERSCHEIDENHEID, WAARONDER ZYN:

PUNJUMS in Wit Hemden Linnen, Baftas, Hemdengoed, Laken Linnen, Voerchitz, Corduroys, Meubel en Belgisch Geruit, Derries, nieuwe Patroon Zomer Chitzen, Linnen Damast, Blouse Holland, Drills, Bedde Tyk, Wasdoek, Dekens, enz., enz., enz.

DOESKINS, Tweeds, Lakens, Kassemieren, Kassinetten, Flanellen, Coburgs en Alpacoas, Mans Hoeden in verscheidenheid,

HOEDJES EN HOEDJES GERAAMTEN, Bloemen, Kid Handschoenen, Zeden, Krip, Linten Muts Fronten, Gekleurde en Zwarte Naaizyde, Kleeden en Kleedstoffen, in verscheidenheid, Netteldoek, Llama, Tulle, Coutille Borstrokken, Stroohoeden, Overrokken, Boordjes, Kamerdoek en andere Doeken, Kousenwaren in verscheidenheid, Puggaries, Breiding, Franjes, en andere Klead Opmaaksels, enz., enz.

WOL-, GRAAN-, ZEIL- EN MEEL ZAKKEN, Heeren Pakken en Klaargemaakte Kleederen in verscheidenheid, Mans, Dames, en Kinderen Stevels, Tapytwerk, Wagen Zeildoek.

CONCERTINAS, Houten Pypen, Vuurslag Messen, Kandy Suiker, Parke's Wyngaard Graven, Atkinson's en Gossages Zeep, Compositie Kaarsen, Blauw en Duim Blauw, Rio Koffy, Natal Suiker, Chicorei, Souchong Thee, Staaf Lood, BRANDRAM'S ZWAVEL.

Brandram's Bloem van Zwavel voor Wyngaarden.

ALSMEDE VOORHANDEN:

HEIDELBERG EN CANGO TABAK

McDONALD, BUSK, & Co.

VILLIERS & CO.,

HEBBEN TE KOOP

Aan hunne Pakhuizen, Langestraat, tusschen Strand & Kasteelstraten.

FRANSCHE BRANDEWYN, van de volgende Merken:
Larronde Fréres
Grange & Bonsal
Dandicolle & Gandin, Bestierders van de groote Cognac Maatschappy
Jas. Hennessey & Co.
Jules Robin & Co.

UITMUNTEND CHAMPANGE:
Bouche, Fils & Co., in bottels en halv bottels
Benjamin & Eugene Perrier
Genever, Spengler & Ryneberde
Beste Oude Jamaica Rum
Beste Pons Syroop
Standard Old Tom
Engelsche Bier, van de beste Makers

Alsmede uitmuntende Buitenlandsche en Kaapsche Wynen,

WELKE ZY TEGEN DE LAAGSTE MARKTPRYZEN TE KOOP AANBIEDEN.

DE PAARLSCHE

Executeurs Kamer.

Kapitaal £40,000 Sterling.

In 200 Aandeelen van £200 Elk.

TER Administratie van Eigendommen en Boedels waartoe dezelve mogt aangesteld worden als Executeuren, Administrateuren, Agenten, Curatoren en Voogden van Minderjarigen zoo wel als Trustees en Insolvente Boedels, enz. enz.

Directeuren.

Wel-Ed. Heer J. R. ZEEDERBERG M.D Voorzitter
— J. D. BEYERS, Hz.
— A. J. LOUW,
— B. P. DU PLESSIS
— J. F. MARAIS,
— S. W. THERON,
— J. SMUTS, M.D.

AUDITEUREN

De Wel-Ed. Heeren H. J. HUGO, en T. ROOS, Tz

Directeuren vaceren elken Woensdag aan het Kantoor der Kamer Westelyke Provincie Bank Gebouwen

I. HORAK DE VILLIERS, Sec.

TULBAGSCHE

Afdeelingraad.

Kennisgeving.

KENNIS wordt by deezen gegeven, dat de pachten van de Inkomsten van de Tollen voor één jaar, van den 1sten January 1871, tot 31sten December, 1871, van de Mitchells Pass & Tulbagh Kloof Tollen, per publieke veiling, aan den hoogsten bieder zullen worden verkocht, te 10 ure a.m., op den 1sten en 2nd December aanst., respektivelyk. De Mitchell's Pass Tol zal te Ceres worden verkocht, en de Tulbagh Kloof Tol in front van de Publieke Kantoren.

Koopers zullen voldoende securiteit moeten geven.

J. C. WINTERBACH Secretaris.

Kantoor van den
Afdeelingsraad, Tulbagh,
29 October, 1870.

MALMESBURY

LANDBOUW EN HANDELS BANK.

Tegenwoordig Nominaal Kapitaal £22,030

OPBETAALD KAPITAAL £13,218
RESERVE FONDS ... £1,274 3 6

DIRECTEUREN.

De Wel-Ed. Heer L. F. DE LETTER BICCARD Voorzitter.
— A. H. MOORREES,
— H. J. SMIT,
— JACOB MULLER,
— D. J. ACKERMAN,
— H. G. GREEFF,
— J. J. ALBERTYN,

DE Bank staat Renten toe op vaste Deposita op sommen van £10 en meer, tegen de ondergemelde schaal:—

Voor 3 en onder 6 maanden, tegen 2 pCt per jaar
„ 6 „ 12 „ „ 3 „
„ 12 maanden tegen 4 pCt. per jaar.

Aanzoeken voor disconto worden ontvangen en overwogen op *Maandags* en *Donderdags*.

Op last van Directeuren,

J. W MOORREES, Kassier.

Agenten:—Zuid-Afrikaansche Bank,
Kaap de Goede Hoop.

Een en een half percent, zal worden gevraagd waarden van Wissels.

Executeurs Kamer.

Acte van Vennootschap, gedateerd 1 April, 1859, opgemaakt volgens de basis der oorspronkelyke Act gedateerd 22 Augustus, 1838.

Tegenwoordige Acte ingelyfd door Acte des Parlements.

DIRECTEUREN.

De Wel-Ed. H P. A. BRAND, Voorzitter,
A. D. KEYNAUW,
„ W. HIDDINGH, L.L.D.
„ „ J. H. HOFMEYR.
W. L. BLOEK,

AUDITEUREN.

Heeren W. E. MOORE, en G. H. MOLLER. Auditeuren
E. J. BROERS, Secretaris.

De Kamer zal door haren Secretaris Boedels blyven administreren.

Bloem van Zwavel,

NU geland ex "DORA" eene bezending van de beste Zwavel van de volgende Merken:—

BRANDRAM,
POYNTE,
CANDERY,
IN VATEN EN VAATJES.

Te Koop te 28 St. Georgestraat.

J. G. STEYTLER.

Wellingtonsche Bank.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

EENE Speciale Algemeene Vergadering van Deelhebbers zal gehouden worden op

DONDERDAG,

DEN 24sten NOVEMBER, EERSTKOMENDE,

TEN 11 URE PRECIES,

In het Marktgebouw alhier, ten einde:

1. Art 7, der Acte van Overeenkomst te veranderen, in zoo verre, waardoor het eene Pond Sterling op elk Aandeel, zynde het depositum hetwelk tot een Reserve Fonds is afgezonderd, worde gebragt van Reserve Fonds naar Kapitaal, waardoor Kapitaal dus met £4000 worde vermeerderd, en Reserve Fonds £4000 minder wordt.

2. De Acte van Overeenkomst dezer Bank zoodanig te veranderen, waardoor aan Directeuren de magt worde gegeven om 1000 Aandeelen dezer Bank van tyd tot tyd te koopen en dezelve te vernietigen, waardoor het thans bestaaande 4000 Aandeelen, worde verminderd tot 300.—En eindelyk een Directeur te kiezen in plaats van den Heer B. P. J. MARCHAND, die bedankt heeft.

Op last van Directeuren,

A. W. LOUW, Jz., Kassier.

7 Wellington, Oct. 1870.

Westelyke Provincie Bank.

PAARL

Nominaal Kapitaal,	...	...	£50,000
Opbetaald Kapitaal,	...	...	30,000
Reserve Fonds,	...	...	10,000

Directeuren.

Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— C. C. A. DE VILLIERS,
— ABR. BOS. DE VILLIERS,
— J. D. BOSMAN,
— A. J. LOUW.
— A. J. BECKER,
— P. DE V. MOLL.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposita, als volgt,

3 Maanden en daarboven,	...	3	percent.
6 „	...	3½	—
12 „	...	4½	—

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrydags, 's morgens 10 ure, om over Applicaties voor Disconto te beslissen

B. P. DU PLESSIS Kassier.

KAAP DE GOEDE HOOP

Trusten Assurantie Maatschappy

No. 41, HEERENGRACHT, KAAPSTAD.

OPGERIGT 1840,

En later bekrachtigd by Ordonnantie van den Gouverneur en den Wetgevender Raad,

IN 900 AANDEELEN VAN £ 25 ELK

Voor de Assurantie van Vaste en Losse Goederen tegen Brand, en de Administratie van Boedels.

DIRECTEUREN:

Wel-Ed. Heer R. P. DOBIE Voorzitter.
„ „ J. T. Eustace,
„ „ T. Watson,
„ „ J. B. Ebden,
„ „ C. J. Mannel,
„ „ W. Hiddingh,
„ „ T. Ansdell,
„ „ F. F. Rutherfoord,
„ „ E. Landsberg.

AUDITEUREN.

Wel Ed. Heer John Ross,
„ „ T. E. Jones.

BRAND ASSURANTIE DEPARTEMENT.

PREMIEN PER £100.

Een bonus van 15 percent afgetrokken by vernieuwing

	Onder Plat.	Onder Leyen of Pannen Daken.	Rietten Dakken
1. Private Woonhuizen.	2s. d.	3s. d.	12s. 6
2. Winkels en Pakhuizen, geene gevaarlyke goederen bevattende.....	4s. d.	5s. d.	1 5s. 6d.
3 Winkels of Pakhuizen, gevaarlyke goederen bevattende.....	5s. d.	6s. d.	1 7s. 6d.
4 Gebouwen waarin gevaarlyke ambachten gedreven worden.....	6s. 8d.	7s. 6d.	Speciale

Port Elizabeth Risicos, een eenige anderen zullen worden geassureerd tegen speciale koersen.

M. WMILLD, Sec.

Waarschuwing.

DE Ondergeteekende wenscht aan zyne Buitenvrienden bekend te maken, dat zy zich niet door Rorselaars en Koelies moeten laten misleiden, die hen wys trachten te maken, by aankomst van den Trein, dat zyn huis vol is. Zy worden vriendelyk uitgenoodigd, om eerst zelven te komen vernemen, en als naar gewoonte zal de Ondergeteekende, in geval zyn huis vol mogt zyn, zorgen dat zyne Buitenvrienden een goed Logieshuis krygen.

P. J. C. MARAIS,
No. 2, St. Georgestraat.

Kennisgeving.

OVERLEDEN te Dal Josaphat, Distrikt de Paarl, op Vrydag, den 21 October, 1870, onze geliefde Moeder SUSANNAH HELENA WILHELMINA HUGO, geboren DE WAAL, na een ziekbed van 3 maanden, in den ouderdom van 65 jaren en 6 maanden.

Zy is, volgens hare eigene betuigingen in vol geloof vertrouwen, in haren Heer ontslapen.

Uit naam der gezamenlyke Kinderen,

P. J. HUGO,
J. F. HUGO.

OVERLEDEN den 3 November, te half twaalf uren, ter myner plaatse Broadlands, myn tweede geliefd Zoontje ALEXANDER JACOBUS, in den ouderdom van twee jaren en acht maanden, diep betreurd.

H. J. MORKEL,
J. M. MORKEL,
geb. BREDA.

Somerset West, 3 November, 1870.

Kaapstad & Wellington Spoorweg
TYDTAFEL.

Van en na den 1sten, en tot nader Kennisgeving.

	Passagiers en Goederen. 1	dito en dito Goederen 2
HEEN.		
Vertrek van Kaapstad,...	7·16	3·40
„ Zoutrivier,...	7.25	3·50
„ D'Urban Weg	7·53	4·20
„ Eersterivier...	8·21	4·52
„ Stellenbosch...	8·51	5·23
„ Klapmuts ...	9·23	5·57
„ de Paarl	9·46	6·20
„ Lady Grey Brug	9·54	6·28
Aankomst te Wellington...	10·13	6·47
TERUG.		
Vertrek van Wellington ...	6·30	3·0
„ Lady Grey Brug	6·48	3·18
„ de Paarl ...	6·58	3·28
„ Klapmuts ...	7.21	3·51
„ Stellenbosch...	7.55	4·25
„ Eersterivier...	8·26	4·56
„ D'Urban Weg	8·54	5·24
„ Zoutrivier	9·18	5·50
Aankomst te Kaapstad ...	9·26	6·0

JAMES DELL,
Agerende Treinbestierder.

MAANSVERANDERINGEN.

Nov 8.—Volle Maan, 8u. 46m. 's morgens.
16.—Laatste Kwartier, 10u. 13m. morgens.
23.—Nieuwe Maan, 2u. 35m. morgens.
29.—Eerste Kwartier, 11u. 47m. namiddags.

HOOGWATER.

's Morgens.—Nov. 7, 2u. 5m.—8, 2u. 35m.—9, 3u. 5m.—10, 3u. 37m.—11, 4u. 9m.
's Namiddags.—Nov. 7, 2u. 20m.—8, 2u. 50m.—9, 3u. 21m.—10, 3u. 53m.—11, 4u. 27m.

LAAGWATER.

's Morgens.—Nov. 7, 8u. 13m.—8, 8u. 43m.—9, 9u. 13m.—10, 9u. 45m.—11, 10u. 18m.
's Namiddags.—Nov. 7, 8u. 28m.—8, 8u. 58m.—9, 9u. 29m.—10, 10u. 1m.—11, 10u. 36m.

DE
Zuid-Afrikaan

Kaapstad, den 7 November, 1870.

DE SYNODE
EN DE ORDONNANTIE.

De predikant van de Paarl heeft een voorstel by de Synode ingediend, behelzende, dat by het Parlement zal worden aanzoek gedaan, om de Kerkordonnantie in te trekken, ten einde eene afschaffing van het Kroonpatronaat te verkrygen, en aan de Synode de vryheid te verleenen, om hare eigene zaken te regelen, overeenkomstig den drang der omstandigheden. Men heeft besloten de zaak naar eene Commissie te verwyzen, om daarop rapport uit te brengen, en wy zyn nieuwsgierig, om te weten, op welke wyze dit netelige vraagstuk zal worden beslecht; doch, indien deze commissie verstandig wenscht te handelen, behoort zy de zaken te laten blyven, zoo als zy thans zyn, en den wyzen raad van Dr. Heyns aan te nemen, die er by de leden der Synode op aandrong, om geen beroep te doen op het Parlement, en tegelykertyd zyn twyfel uitsprak omtrent het regt der leden, om by het Parlement om eene zoodanige afschaffing der Ordonnantie te verzoeken, waardoor de kerk voorzeker verdeeld zoude worden. Hy toonde op zeer bekwame en logische wyze aan, dat het niet de Ordonnantie is, maar de wetten der kerk zelve, die deze een hinderpaal in den weg leggen. Even wys en verstandig was de raad van Dr. Kotzé, die der Synode ook in bedenking gaf, om de zaken te laten blyven, zoo als zy zyn. In zaken, het bestuur en de kerketucht betreffende, is de Ordonnantie iets bepaalds, waarop men zich kan beroepen; maar, indien deze afgeschaft mogt worden, dan zou iets anders daarvoor in de plaats moeten worden gesteld. Zoo als het thans staat, is de Ordonnantie der kerk niet opgedrongen, maar, integendeel, zy bekrachtigt de wetten, die zy zelve heeft gemaakt. Het zoude, derhalve, onwys zyn, om dezelve te vernietigen, en allerwaarschynlykst zoude zulk een maatregel tot resultaten leiden, veel pynlyker en treuriger, dan die, welke in den laatsten tyd het onderwerp van zoovele onaangename en nuttelooze discussies hebben uitgemaakt.

Hoewel de kerk niet is, wat zy oorspronkelyk was, namelyk een tak der Gevestigde Kerk van Holland, zoo is zy toch nog langen tyd, na de overgave der Kaap aan de Britsche Regering, eene Staatskerk gebleven, maar sedert de invoering der Ord. No. 7, van 1843, heeft zy opgehouden in hare vroegere positie te staan, ofschoon zy niet geheel en al van den Staat werd gescheiden. Dezelfde wet, die haar, in een zeker opzigt, van hare boeven bevrydde, handhaafde haar in zekere beginselen van bestuur en in hare geloofsbelydenissen, en wezenlyk heeft de Ordonnantie geene verandering in de betrekking tusschen de kerk en hare leden geautoriseerd. Zy heeft eenvoudig hare regten en voorregten bekrachtigd en de pligten harer leden omschreven. In zooverre, derhalve, behoort de Ordonnantie eerder te worden beschouwd als eene bescherming voor de kerk, dan iets anders, en zy, die de thans bestaande schikkingen wenschen te veranderen, handelen roekeloos en onverstandig. Zy, die deze kwestie op het tapyt hebben gebragt, om de betrekking tusschen de Kerk en den Staat te vernietigen, behooren te bedenken, dat, indien er een beroep wordt gedaan op de Wetgeving, deze welligt, nadat zy gezien heeft, wat alreeds in de kerk heeft plaats gehad, genegen zou kunnen zyn, om de Ordonnantie in zulk een strengen zin te wyzigen, dat de voorstanders der verandering het misschien zouden betreuren, dat zy zich ooit met de zaak hebben bemoeid, en men moet erkennen, dat de teekenen der tyden niet byzonder gunstig zyn voor de behandeling eener vraag, waardoor de beste belangen der kerk zoo wezenlyk geaffekteerd worden; derhalve zoude de allerverstandigste gedragslyn zyn, om de zaken te laten zoo als zy zyn, en voor de kerk zoude het het allerwysste zyn om hare eigene bevryding tot stand te brengen door een meer vrysinnigen en verzoenenden geest aan den dag te leggen tegenover hare leden. Zy heeft alreede genoegzame magt, en het eenige geneesmiddel, dat zy op zich zelve kan toepassen, is dezelve met voorzigtigheid uit te oefenen. Onder deze omstandigheden, derhalve, en wanneer men de onverdraagzaamheid in aanmerking neemt, waardoor de handelingen van eenige leden der Synode zich hebben gekenmerkt, zyn wy genegen om te gelooven, dat het des te noodiger is, om de tegenwoordige Ordonnantie te behouden, en wy zyn des te sterker daarvan overtuigd, wanneer wy aan de taal denken, die in de Synode is gebezigd, en aan de maatregelen, die werkelyk in de vergaderingen van dat ligchaam zyn voorgesteld. Zoo is er, byvoorbeeld, om maar iets te noemen, wezenlyk een voorstel gedaan, om de namen van ledematen van de registers te schrappen, en hen onder kerkelyke censuur te stellen, wanneer zy de openbare godsdienstoefeningen niet bywonen. Zulke willekeurige handelingen zyn berekend, om der kerk ernstige schade toe te voegen, en, wanneer men ziet, dat de kerk zulk eene magt heeft, dan schynt het ongerymd te zyn, om op de afschaffing der Ordonnantie aan te dringen, hetgeen men blykbaar doet, om nog meer magt te krygen. Wy wenschen dus de voorstanders van dezen maatregel te waarschuwen, en hun te binnen te brengen, dat zy eene roede voor hun eigen rug vervaardigen. Zoo de magthebbers in de kerk op meer verdraagzame en liefderyke wyze te werk gaan, dan zal er spoedig geene noodzakelykheid meer voorhanden zyn om de Ordonnantie No. 7 van 1843 afteschaffen. Laat de leden der Synode naar de wyze raadgevingen van zulke mannen als Drs. Heyns, Faure, en Robertson luisteren, dan zal der kerk veel moeite en kwelling bespaard worden. Dr. Faure toonde ll. Vrydag, in eene manmoedige en echt christelyke toespraak, de heilzame uitwerking aan, welke vriendelyke raadgevingen, in plaats van willekeurige en strenge maatregelen, op de leden kunnen hebben, en wy twyfelen er niet aan, of negen tienden van de leden der kerk—die althans onbevooroordeeld zyn—even als wy denken. Wat onszelven aangaat, wy zyn van gevoelen, dat de schuld niet zoo zeer ligt aan de Kerk Ordonnantie, als aan de manier, waarop men ze zoekt toe te passen, en dat alle bemoeijenis daarmede slechts van kwaad tot erger zoude leiden. De wezenlyke vyanden der kerk, in den vorm van onverdraagzaamheid en willekeur, bevinden zich binnen hare muren, niet daar buiten; en indien zy, die zich aan zulke praktyken schuldig maken, slechts op meer zachtmoedige wyze willen te werk gaan, dan zal het ware geneesmiddel voor de ziekte weldra gevonden zyn, zonder dat men een beroep zal behoeven te doen op de Wetgeving, om de Ordonnantie afgeschaft te krygen.

DONDERDAG, 3 NOVEMBER.

Het gebed werd gedaan door Dr. Robertson.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd.

Aan de orde was thans het lezen van het rapport van den Actuarius.

In den loop daarvan had eene tamelyk lange discussie plaats over het doopen van kinderen. Sommige leden achtte het wenschelyk, dat de vryheid om de kinderen namen te geven, die men verkoos, zoude worden beperkt, daar, in het geval van onechte kinderen allerlei onaangenaamheden en moeyelykheden hieruit voortsproten.

Ook kwam, tengevolge van het lezen van het rapport, ter sprake de zaak van de Regering tegen Ds. McGregor, tengevolge van het blyven voortgaan van den laatste met het lezen der geboden van een weduwenaar, die minderjarige kinderen had, en die met de nicht zyner overledene vrouw wenschte te trouwen.

Dit eindigde daarmede, dat Dr. Hofmeyr zyne voornemen bekend maakte, om op heden over acht dagen een voorstel omtrent de zaak in te dienen.

Tevens kwam aan de beurt de zaak van Ds. Rousseau, van Clanwilliam, tegen den Magistraat van dit dorp, welke laatste geweigerd had, hem zyn salaris uit te keeren voor een maand, gedurende welke Ds. Rousseau uit het distrikt afwezig was geweest. De Magistraat was van gevoelen, dat een predikant, die Gouvernementssalaris trok, even goed als ieder ambtenaar, by de Regering om verlof moest vragen, als hy op reis wilde gaan; en zeide, dat hy in het certifikaat, dat hy moest teekenen, wanneer het salaris werd uitbetaald, moest verklaren, dat de predikant gedurende al den tyd, waarvoor het salaris werd uitbetaald, in het distrikt werkzaam was geweest.

De Actuarius las een bekwaam gestelden brief voor, die door hem aan de Regering was gezonden omtrent deze zaak en waarin hy de van tyd tot tyd voorkomende afwezigheid van Ds. Rousseau trachtte te regtvaardigen. Op dezen brief was geen antwoord ontvangen.

Ds. Naudé zeide, dat de Magistraat volkomen gelyk had. Dit was weder een sterk bewys ten gunste van het Vrywillig Beginsel.

Eindelyk werd besloten, de zaak te laten rusten, totdat No. 40 der nieuwe Beschryvingspunten, dat daarop betrekking had, zou in behandeling komen.

Er werd nog berigt, dat petities waren ingekomen van Queens Town omtrent de formatie der Synodale Commissie, en omtrent de Vrye Verkiezing, alsook van Aliwal Noord, en Hanover.

De brief van de Fransche zendelingen omtrent hunne verhouding tegenover den Vrystaat werd in handen eener commissie gesteld, bestaande uit de predikanten van Stellenbosch, Mosselbaai en St. Stephens.

Ds. van Velden vroeg, waarvan die eene petitie van Aliwal Noord kwam.

Hem werd geantwoord "van het Gemeenteverdedigingsgenootschap."

Ds. van Velden vroeg, wat dat voor een ding was?

De Moderator zeide, dat het dokument een klagte bevatte, onderteekend door 28 leden der Nederduitsch Gereformeerde Kerk, uitmakende het Gemeenteverdedigingsgenootschap van Aliwal Noord, omtrent eene beweerde overtreding der kerkelyke wetten door leeraren van andere gemeenten, en vooral Ds. de Beer.

Er scheen eenige ongeregeldheid plaats te hebben gehad met de naamteekeningen onder dat stuk, en dus had er eene lange discussie plaats, of dat stuk zoude worden gelezen, of niet. Ook werd in het midden gebragt, dat het Gemeenteverdedigingsgenootschap nooit als een ligchaam door de kerk was erkend.

Ds. van de Wall was er tegen dat het gelezen zou worden.

Dr. Heyns was er voor, en zoo ook ouderling De Smidt, die zeide, dat, als er maar één echte naamteekening onder stond, het moest worden gelezen.

Ds. Steytler zeide, dat het doel van dat genootschap alleen was om de Synode de les te lezen, waarvoor hy tot de orde werd geroepen.

Eindelyk werd besloten, het stuk niet te lezen. Ds. de Beer en eenige anderen verzochten aanteekening, dat zy in de minderheid hadden gestemd. De eerste zeide, dat hy gaarne het stuk had hooren lezen, omdat hy persoonlyk in de zaak betrokken was.

Na nog een heele boel gepraat, of men de redenen van deze weigering zoude opgeven, werd besloten, met de werkzaamheden voort te gaan, zonder de redenen op te geven.

NAMIDDAGZITTING.

Een brief werd gelezen van eene Schotsche Presbyteriaansche Gemeente te Somerset Oost, waarin werd gevraagd, op welke voorwaarden zy in de gemeenschap der kerk koude worden opgenomen.

Na eenige discussie werd besloten, de zaak in handen te stellen eener Commissie, bestaande uit den oudsten predikant der Kaapstad, de predikanten van Tulbagh, Cradock, Burgersdorp, Somerset Oost, Colesberg, en den eersten ouderling der Kaapstad.

Daarop kwam aan de beurt het volgende Beschryvingspunt, dat was ingezonden door den predikant van Queenstown:—

Is de bevestiging van kerkeraadsleden, door eenen leeraar van ons kerkgenootschap, die zyne betrekking als leeraar eener gemeente heeft nedergelegd, wettig?

De predikant van Queenstown was niet aanwezig; het punt werd, evenwel, breedvoerig besproken, en eindelyk werd, op voorstel van Dr. Roux, op die vraag het volgende antwoord gegeven:—

Ja, als het geschiedt op het verzoek van den leeraar of consulent der gemeente, en de predikant, die bevestigt, niet vervallen is verklaard van zyn status als leeraar.

Beschryvingspunt 13 *a* en *b*, omtrent het daarstellen van een fonds voor bejaarde en ziekelyke predikanten, werd naar eene commissie verwezen, bestaande uit de predikanten van Graaff Reinet, Adelaide, Robertson, Calvinia, Albanie, en den ouderling van de Paarl.

Beschryvingspunt 14, waarin werd gevraagd:—Onder wiens opzigt staat een kandidaat of een student, die het Seminarium verlaten heeft? werd opgeschort, tot dat de Commissie van Revisie daaromtrent een wenk zou hebben gegeven.

Beschryvingspunt 15, luidende als volgt:—Allen die voor de Gereformeerde Kerk alhier studeren, doen in de Kolonie het proponentsexamen, werd naar de Commissie van Revisie verwezen.

Thans kwam aan de beurt Beschryvingspunt 16, behelzende, dat de leeraren het regt zouden krygen, om jaarlyks een vacantie van vier weken te nemen.

Dit gaf aanleiding tot eene tamelyk lange discussie. Sommigen verklaarden zich ten sterkste daarvoor, terwyl anderen van gevoelen waren, dat de vaststelling van zulk eene wet eene beleediging zoude zyn voor de kerkeraden, die den predikanten tot nog toe nooit een billyk verlof hadden geweigerd.

Eindelyk werd een amendement van Ds. du Plessis, behelzende, dat elk predikant regt zoude hebben op eene jaarlyksche vakantie van zes weken, mits hy zooveel mogelyk voorziening zou maken voor het waarnemen der dienst gedurende dien tyd, met eene meerderheid aangenomen.

Beschryvingspunt 17, behelzende, dat het gedrag van Ds. Naudé, in zake van Ds. Burgers, door de Synode voor de aandacht van den Ring van Graaff-Reinet zou worden gebragt, dat ingediend was door Ds Steytler, werd door dezen voor het tegenwoordige teruggetrokken.

VRYDAG, 4. NOVEMBER.

Het gebed werd gedaan door Ds. Heugh.

De notulen der vorige vergadering werden gelezen en goedgekeurd.

Een brief van de Fransche Zendelingen in Basutoland werd gelezen, gedateerd Aliwal Noord, 12 September 1867, welke te voren naar eene commissie was verwezen, om daarover rapport uit te brengen. De commissie had den brief met genoegen gelezen, en ried de lezing daarvan aan de Synode ten sterkste aan. De brief bevatte een verslag van den toestand der Fransche zending vóór het uitbreken van den oorlog tusschen de Basutos en den Vrystaat; alsmede eene klagte tegen het Gouvernement van dezen Staat, van wege deszelfs gedrag tegenover de Fransche zendelingen; en ten slotte werd deze Synode verzocht om hare gebeden en christelyke sympathie en de uitoefening harer christelyke liefde.

Ds Luckhoff was van oordeel, dat de brief, die in het Engelsch was gesteld, aan de commissie behoorde te worden terug gegeven, om dien te vertalen, en een antwoord op te stellen. Aan dit voorstel werd gevolg gegeven.

Ds Van de Wall maakte eenige aanmerkingen op den inhoud van den brief, tot leiding der commissie, en verdedigde het gedrag der Vrystaatsche Regeering. De zendelingen beklaagden zich, dat hunne staties waren verbeurd verklaard. Nu was het algemeen beginsel in den oorlog, dat de overwonnene party schadeloosstelling moest geven. Daarom had de Vrystaat een gedeelte van Basutoland geannexeerd, waarin eenige der Zendin staties waren gelegen. Deze staties waren, evenwel, niet het eigendom der Zendelingen, zy behoorden aan Moshesh, die hun alleen het gebruik daarvan toestond. De Volksraad had evenwel later besloten de staties aan de Zendelingen terug te geven, mits zy voor elke statie £100 betaalden. Dit was hoogst billyk, daar sommige daarvan £1000, zelfs £2000, waard waren. In het eerst was bepaald, dat er geene Zendelingen meer op de staties zouden worden toegelaten; doch deze bepaling was later ingetrokken; en de Zendelingen konden naar hunne staties terugkeeren. De Vrystaat had het volste regt, om te handelen, zoo als hy had gedaan, en was zelfs grootmoedig geweest.

Ouderling De Smidt hoopte, dat de commissie geene notitie zoude nemen van de politieke zaken, die in den brief voorkwamen.

Ds. A. Murray zeide, namens de commissie aangesteld om de zaak der Ordonnantie in overweging te nemen, dat zy de opinie van een regtsgeleerde omtrent het onderwerp hadden gekregen, maar die was nog niet vertaald, en daarin werden zooveel kwestie behandeld, dat de commissie om verder uitstel verzocht tot Dingsdag.

Verscheidene stukken waren ingekomen, waaronder petities ten gunste der Vrye Verkiezing, van het zamenstellen der Synodale Commissie zoo als vroeger; eene petitie van de zendelingen Ruytenbeek en Van den Bosch, waarin zy verzochten, dat Beschryvingspunt VII: 5, waarin werd gevraagd, "dat de Synode zou bepalen, dat voortaan geene zendelingen *geordend* zullen worden, dan die den status van predikant hebben," geene terugwerkende kracht zoude hebben, enz. Ook was ingekomen een verzoekschrift van eenige ingezetenen van de Kaapstad, waarin de medewerking der Synode werd gevraagd tot ondersteuning der noodlydenden door den oorlog in Duitschland en Frankryk.

Men besloot, de petities by de verschillende daarop betrekking hebbende Beschryvingspunten te behandelen.

Daarop kwam ter sprake Beschryvingspunt IX: 2, luidende als volgt:—

Wanneer een oud-kerkeraadslid verhuist, heeft hy het regt, om te stemmen in eene gecombineerde kerkeraadsvergadering van de gemeente waartoe hy nu behoort?

Een antwoord van Ds. Du Plessis, luidende als volgt:—Ja, als hy op het lidmatenregister van die gemeente bekend staat, en tevens bewyzen heeft geleverd, dat hy elders als ouderling of diaken heeft gediend; werd ten slotte aangenomen.

In verband daarmede werden thans behandeld Nos. 10 en 46 der nieuwe Beschryvingspunten. Het eerste was van Ds. Robertson, van St. Stephens, en luidde als volgt:—

Heeft iemand, die zich, als lid des Kerkeraads, aan zyne ambtspligten heeft onttrokken, eer de twee jaren, in de Kerkewet vermeld, verstreken zyn, regt tot stemming in de Gecombineerde Kerkeraadsvergadering?

Ds. Robertson zeide, dat de punctuatie van dit Beschryvingspunt zoo was, dat hy het byna niet meer als het zyne herkende. Hem was aanleiding gegeven tot deze vraag, doordat men een ouderling zyner gemeente, die zes maanden lang zyne betrekking had vervuld, over de kolen had moeten halen. Hy had zich daarna onttrokken en was nooit meer in de Kerkeraadsvergadering verschenen.

Beschryvingspunt 46, dat hiermede in verband werd gebragt, luidde als volgt:—

De Synode make eene bepaling, waardoor Oud-Kerkeraadsleden, in zekere gevallen, hunne regten en voorregten, als zoodanig, verbeuren?

Dit was afkomstig van Ds. Krige, doch werd later ingetrokken.

Nadat vier antwoorden waren voorgesteld op No. 10, die allen werden verworpen, werd eindelyk besloten er geen antwoord op te geven, en de kwestie dus open te laten.

Op No. 1 van de nieuwe Beschryvingspunten, dat luidde als volgt:—

Door welke Kerkelyke Regtbank moeten klagten tegen Oud Kerkeraadsleden behandeld worden?

Werd met eene groote meerderheid ten antwoord gegeven:—

Door den kerkeraad, even als die tegen eenig ander lid der gemeente.

Thans werd behandeld No. 50 van de nieuwe Beschryvingspunten, dat was ingediend door den ouderling van Heidelberg, en behelsde eene petitie, om de volgende vraag in overweging te willen nemen en te beantwoorden: "Of een kerkeraad regt heeft, om den Kassier Diaken, voor het houden der kerkerekeningen, uit de kerkekas te salariëren?"

Uit de ophelderingen van Ds. Daneel bleek, dat de Diaken-kassier te Heidelberg, als eenig Kerkeraadslid op het dorp woonachtig, telkenmale werd herkozen en veel buitengewoon werk had met het innen der belasting op erven en de renten op een kapitaal, dat ten behoeve van het Kerkelijk bouwfonds was uitgezet, waarom de Kerkeraad hem eene toelage van £12 per jaar had toegekend.

Uit een half dozijn voorstellen werd een van Ds. W. P. de Villiers aangenomen, t.w. "De Wet verbiedt het niet, den Diaken-kassier te beloonen voor buitengewoon werk."

VRIJDAG NAMIDDAG.

De vergadering ging voort met de behandeling der Beschrijvingspunten.

Hoofdstuk X: 14 was aan de orde:

In Art. 36 worde tusschen 18 en 19 ingevoegd: "Indien de Kerkeraad, op goede gronden, bezwaar mogt vinden, om tot de bevestiging van een of ander der gekozenen over te gaan, zoo zal die broeder, in wiens plaats de zoodanige gekozen is, in functie blijven, tot dat het bezwaar zal opgeheven, of de diensttijd van den gekozene verstreken zijn."

Predikant van Colesberg.

Toegelicht zijnde door Ds. Luckhoff, meende de Assessor, dat Art. 35 No. 20 van toepassing is op zoodanige gevallen, hetgeen door de vergadering werd toegestemd.

Hoofdstuk X: 16 van den Kerkeraad van Lady Grey—"Het reglement van orde worde herzien en een afzonderlijk eenvoudiger reglement voor kerkeraadsvergaderingen opgesteld"—werd op voorstel van den Assessor verzonden naar de Commissie van Revisie.

No. 39 der N. Besch.—"in Art. 36, 7 worden de woorden 'twee en vier' in 'vier en zes' veranderd"—was door Ds. du Plessis ingezonden met het doel om een grooter kerkeraad te bekomen en alzoo het werk te verdeelen en een argument ten gunste van de Vrije Verkiezing uit den weg te ruimen.—Na eene korte discussie trok Ds. du Plessis het voorstel in, daar sommige leden meenden, dat dat gevoeglijk zou kunnen besproken werden, wanneer het Vrijwillig Beginsel in behandeling komt.

Ds. J. H. Hofmeijr lichtte toe No. 45 der N. Besch. door hem ingezonden: "De Synode bepale, welke documenten, bij den Ring in te leveren, wèl en welke *niet* door al de leden van den kerkeraad moeten onderteekend worden." Hij roerde de zaak aan vooral ter informatie van jongere predikanten.

Na ruim een halfuur aan deze zaak besteed te hebben, besloot de vergadering, dat alle dokumenten, behalve de afschriften der registers, door al de leden des kerkeraads moeten worden onderteekend.

Nu bepaalde Dr. Kotzé de aandacht bij Hoofdstuk IX: 3:—"Is het ouders, die leden van andere Protestantsche kerkgenootschappen zijn, niet vergund, zelf als vader en moeder, bij het doopen hunner kinderen, in onze kerk te staan?"

De Assessor zeide, dat de Synode reeds vroeger een toestemmend antwoord had gegeven op eene dergelijke vraag, met de bepaling, dat verondersteld wordt, dat de ouders bereid zijn, op de vragen in het formulier toestemmend te antwoorden.

Op voorstel van den Scriba werd besloten: "Indien er tegen het gedrag der ouders geen bezwaar wordt gemaakt, en zij bereid zijn de vragen in het doopformulier te beantwoorden, worden zij toegelaten."

Hoofdstuk IX, 4, ingezonden door den kerkeraad van Burgersdorp, werd toegelicht door Ds. Cormack. Het luidde als volgt:—

De Synode bepale dat, zoo dikwijls, vooral des Zondags, er kinderen of een kind bij den Predikant der gemeente ten doop aangeboden wordt, en er geen wettig bezwaar bestaat, de doop niet uitgesteld mag worden.

Ds. Cormack zeide, dat het voorstel werd gedaan, omdat op sommige plaatsen de gewoonte bestond, om slechts eens in de maand den doop te bedienen.

Ds. MacGregor stelde voor, het onderwerp te beschouwen als eene huishoudelijke zaak met verwijzing naar Art. 44 *a*.

Dit werd bestreden door Ds. Steijtler, maar beaamd door den Moderator en Ds. A. Murray en aangenomen door de Vergadering.

Van den kerkeraad van Colesberg was er een Besch. punt (IX 5), voorstellende te bepalen, "dat voortaan, bij de openbare bediening des Doops, het Doopformulier *in zijn geheel* gelezen worde."

De Vergadering verwees naar een besluit, in 1862 genomen, den predikanten het regt gevende, enkele aangewezen passages bij het voorlezen uit te laten.

Nu kwamen aan de beurt No. 7 der N. Beschrijv. in verband met Hoofdstuk IX, 18 en 22:—

Eene bepaling worde gemaakt, ten aanzien van die leden der kerk, die een jaar of langer, zonder wettige redenen, de openbare godsdienst verzuimen; ook van hen, die hunne kinderen, in onze Kerk gedoopt, elders laten "onderwijzen."

Kerkeraad van Beaufort West.

Indien een Lid der Gemeente zich moedwillig en zonder gegronde redenen (door den Kerkeraad te beoordeelen), aan de openbare eeredienst onttrekt, worde zijn gedrag als censurabel beschouwd.

Predikant van Uitenhage.

Gemeenteleden, zich een jaar en zes weken aan de bijwoning der openbare Godsdienst onttrekkende, worden behandeld als geene leden zijnde.

Idem.

Eenige sprekers schenen te meenen, dat, hoewel het niet kerkgaan te betreuren was, eene speciale strafbepaling van weinig nut zou zijn, doch Di. Stegmann en Steijtler meenden, dat er wel iets meer tegen het kwaad diende gedaan te worden.

Ds. W. P. de Villiers trok het eerste deel van zijn beschrijvingspunt in.

Nu werd meer bepaaldelijk gesproken in betrekking met het tweede gedeelte van No. 7 der Beschr., over ouders, die hunne kinderen in een ander kerkgenootschap catechetisch onderwijs laten genieten en aannemen.

Di. de Villiers en Rousseau meenden, dat in zoodanige gevallen iets diende gedaan te worden; doch de Moderator zag niet in, hoe de kerk van dwangmiddelen kon gebruik maken; zij kon zich enkel van de liefde bedienen. Deze beschouwing werd gedeeld door Ds. Naudé en Ds. Burgers. Laatstgenoemde wilde, dat er volstrekt niet zou gesproken worden van *laten* aannemen. Het aannemen behoorde eene daad te zijn, waartoe het kind zelf besloot. De Moderator kende gevallen, waarin ouders met tranen in de oogen hadden getracht, hunne dochters te overreden, zich te laten aannemen in de Geref. kerk, doch te vergeefs. Hij schreef dit toe aan het gebrek aan scholen, waar Hollandsch onderwijs werd gegeven en wel in den geest der kerk. Dwang zou dus in zoodanige gevallen niet baten.

Ds. A. Murray stelde voor: "De vergadering vertrouwe deze zaak toe aan de zorg der kerkeraden." Hij deed het voorstel in dien verstande dat indien iemand Gods Huis opzettelijk veracht, en bijv. 's Zondags gaat visschen, de kerkeraad het regt zou hebben hem te censureren.

Ds. Steijtler zou hiermede tevreden zijn, zoo ook Ds. McGregor, maar Ds. Burgers en Dr. Heijns kwamen er tegen op.

Dr. Heyns herinnerde Ds. Steytler aan het gezegde van zekeren professor, dat die predikanten, die gedurig preken tegen de wegblyvenden, daarmede diegenen, die komen, ook wegjagen. Hy was van gevoelen, dat het gedrag van lieden die de openbare godsdienstoefening verwaarloosden, laakbaar was, maar dat zy daarom niet onder censuur konden worden gesteld.

Ds. Murrays motie werd aangenomen.

Nu had Ds. Stegmann, Sr., eene vraag: "Hoe te handelen, wanneer een lid der gemeente zich bij een ander kerkgenootschap voegt en aldaar voorregten geniet? Heeft de kerkeraad het regt, zijn naam van het Ledematen-register te schrappen?"

Men was met de discussie hierover aan den gang, toen de vergadering werd opgeheven.

Ds. Olivier sloot met gebed.

PROTEST TEGEN DE TOELATING VAN DI. BURGERS EN KOTZE.

Het volgende stuk werd Woensdag voorgelezen:—

De ondergeteekenden, die by de behandeling van de Burgers-zaak in de minderheid hebben gestemd, protesteren by deze tegen de verwerping, op Dingsdag den 25sten October, van het voorstel van den Predikant van Uitenhage, dat ten doel had den, wegens onzuiverheid in de Leer, geschorsten Predikant van Hanover, niettegenstaande de vernietiging van het kerkelyke vonnis door de Burgerlyke Regtbank, in deze vergadering zitting als lid te weigeren, om de navolgende redenen:

VOOREERST:

Omdat het regtsbeginsel in de Engelsche regtspleging is erkend, dat de Burgerlyke Regtbank enkel en alleen met de TYDELYKE en niet ook met de GEESTELYKE gevolgen van een Kerkelyk vonnis zich bemoeit, en de Regtbank alhier door de miskenning van dit beginsel er toe gekomen is, om onze Kerk in hare dierbaarste regten te krenken.

TEN TWEEDE:

Omdat de Leer aangaande de Onafhankelyke Regtsbevoegdheid der Kerk voor ons, gelyk zy het voor de Vaderen was, een levensbeginsel is; en de Kerk haar niet kan verloochenen, zonder hare dierbaarste belangen in het uiterst gevaar te brengen.

TEN DERDE:

Omdat wy vreezen, dat de wederopname van eenen, wegens onzuivere leer geschorsten Predikant, ook al geschiedt dit door een Kerkelyk besluit, medewerken zal, dat de Regtbank in den door haar ingeslagen weg voortwandelen, dat het Ongeloof het hoofd moediger opsteken, en dat onze getuigenis tegen de Dwaling veel van hare kracht verliezen zal.

Wij willen doen opmerken, dat de Leer aangaande de Onafhankelijke Regtsbevoegdheid der Kerk in geestelijke zaken, door onze Moederkerk niet alleen in hare Belijdenisschriften duidelijk en krachtig is beleden, maar haar ook door eenen bangen strijd, dien zij eene halve eeuw heeft moeten strijden—het was van 1572 tot 1618—tot een levensbeginsel is geworden. Zij heeft voor deze waarheid tegenover eenen heerschzuchtigen Staat denzelfden kamp moeten doorworstelen als hare Zuster, de Presbyteriaansche Kerk in Schotland. Zij was bereid tot elken prijs haar vast te houden. Liever dan haar los te laten, wilde zij al de voorregten eener Staatskerk missen. Zij verklaarde, bij den aanvang van den strijd in een ernstig Vertoog, o. a., het volgende aan de Staten van Holland: "Wij begeeren niets anders, dan dat de Kerkelijke Regering, gelijk zij geestelijk is, ook geheel en onverdeeld bij de herders en opzieners der Kerk blijve, en dat aan de Politieke Personen tot eene onbehoorlijke jurisdictie en meesterschap over de Kerk geen weg gebaand worde, die wij even zoo weinig als de Paapsche Tijrannie zouden kunnen aannemen; en liever wederom in het heimelijke verkruipen, om met eene vrije conscientie te genieten, hetgeen den Wederdoopers zelven in hunne valsche godsdienst niet geweigerd wordt." De Nederduitsch Gereformeerde Kerk in Zuid Afrika, eene spruite der Nederlandsche Gereformeerde Kerk, zou haren oorsprong vergeten, zou een harer karaktertrekken verliezen, zou het pand, haar toevertrouwd, prijs geven, liet zij gedwee toe, dat de Burgerlijke Regtbank in Kerkelijke zaken eene nog grootere magt zou uitoefenen, dan waarop zelfs de Gereformeerde en met de Kerk verbonden Staat in Nederland ooit aanspraak heeft gemaakt.

Houdt deze leer aangaande de Onafhankelijke Regtsbevoegdheid der Kerk voor ons op een levensbeginsel te zijn, voelt het geweten zich niet meer gekrenkt, als de Regtbank aan de Kerk eenen geschorsten of afgezetten leeraar opdringt, dan is de deur, die het Kerkbestuur tegen de Leervrijheid heeft gesloten, door de Burgerlijke Regtbank, ook zonder dat zij het bedoelt, er weder voor geopend. En wat er van eene Kerk wordt, die niet meer bij magte is, om de Leervrijheid van hare kansels te weren, dit leere ons de treurige geschiedenis der Moederkerk.

Wij hebben de bange vrees, dat door de wederopname van mannen, wier onzuiverheid in de leer aan de Kerk is gebleken, aan het ongeloof in de Kerk eene ruimere baan zal worden gegeven om zijn verwoestend werk voort te zetten. En het is omdat wij ons geweten van alle medepligtigheid in dezen, voor het aangezigt van den Heer en de Kerk willen vrij houden, dat wij ons gedwongen gevoeld hebben, dit ons plegtig Protest in den boezem der Vergadering neer te leggen. Wij doen dit met de ernstige bede tot God, dat Hij van de ons dierbare Kerk genadiglijk de gevaren afwere, welke haar boven het hoofd zweven; en alzoo de vrees harer vrienden en den wensch harer vijanden beschame.

Met de verwijzing naar de Notulen van de Synodale Vergadering van den 26sten October, 1870, zij het ons ten slotte vergund, er aan te herinneren, dat de ondergeteekenden het niet noodig geacht hebben, bij de behandeling van de zaak van den afgezetten predikant van Darling een nieuw voorstel ter tafel te leggen, omdat, terwijl in het voorstel van den predikant van Uitenhage alleen de zaak van den geschorsten leeraar van Hanover bij name werd genoemd, op beide zaken hetzelfde beginsel past.

R. Shand
A. Steijtler
J. H. Neethling, H.zn.
A. Murray
A. McGregor
N. J. Hofmeijr
C. Murray
A. B. Daneel
E. Z. J. de Beer
P. D. Rossouw
S. Hofmeijr
W. P. Rousseau
J. Roos
W. Robertson, jr.
W. P. de Villiers
A. H. Hofmeijr
J. S. Hauman
Geo. Murray
G. W. Stegmann, jr.
P. G. Joubert sr.
H. C. Malan
H. L. Pepler
L. J. Burger
Nics. Vlok
B. J. Kloppers
D. F. Smith
C. A. van Niekerk
P. J. de Villiers.

Daarop volgde eene lange toelichting, waarvoor wy thans geene plaats hebben.

DE HEER CAMPBELL, onze waarnemende Magistraat, gaat per *Cambrian* naar Port Elizabeth op reis naar het diamantterrein.

SNELLE REIS.—De *Chronicle* van Vrydag meldt de aankomst in de Tafelbaai op 3 November, van de Hollandsche brik *Princes Amelia*, van Japan 10 October!

GRAHAMSTAD.—Emett, laatst C.C. van Stockenstrom, is veroordeeld tot twaalf maanden gevangenisstraf in den tronk te Grahamstad, wegens bedrog en meineed.

BEKENTENIS.—Te Port Alfred heeft een bandiet bekend zoo wat zes jaren geleden een man in Engeland vermoord te hebben.

DE HEER F. LANGERMAN, klerk bij de Algemeene Boedel en Weeskamer, die verlof had gekregen om naar de Diamantvelden te gaan en daar zijn geluk te beproeven, en in wiens expeditie de hr J. Steijtler gezegd wordt een aandeel te hebben, schrijft, dat hij een blaauwen diamant heeft gevonden, waarvoor hem £1,200 geboden is, doch welk bod hij weigerde, in de overtuiging, dat de steen £2000 waard moet zijn. Het juweel wordt beschreven als zeer prachtig.

GOUD.—In een brief, gedateerd Beaufort, 31 October, wordt o.a. het volgende gemeld:—"Het berigt van de ontdekking van goud is waar. Waarom vestigt men niet de aandacht op onze kwikzilvermynen? Het kwikzilver is in deze streken in de rotsen te vinden, juist zoo als het in Peru gevonden wordt. Wy hebben thans in dit land diamanten, en andere kostbare steenen, goud, koper, en steenkolen gevonden, maar wy hebben alleen de geestkracht noodig om ze ons ten nutte te maken." In een brief van Prins Albert wordt het berigt omtrent de goudontdekking bevestigd.

AANSTELLINGEN.—De volgende aanstellingen zyn goedgekeurd door H. M. de Koningin:—De heer M. Jennings, tot sub-ontvanger van invoerregten te Port Elizabeth; de heer A. R. Orpen tot R. M. en Sub-ontvanger van invoerregten te Oost Londen; de heer R. B. Manuel tot R. M. en Sub-ontvanger van invoerregten te Hendeklipbaai. Verder zyn aangesteld: de heeren R. Stuart en J. S. Kirkwood, tot vrederegters van het distrikt Port Elizabeth; de heer R. W. Jamieson Johnston tot vrederegter van het distrikt Aliwal Noord; de heer L. J. de Villiers, tot vrederegter van het distrikt Piketberg.

EEN ONGELUKKIG VAARTUIG.—De Hollandsche schoenerbrik *Princes Amelia*, die op den 8sten October uit de Simonsbaai is vertrokken naar Japan, na in die haven gerepareerd te zyn, is Woensdag avond in de Tafelbaai binnengeloopen, om weder reparaties te ondergaan, daar zy erg beschadigd was door een storm uit het Zuiden op den 19den October, toen men 900 mylen van de Kaap verwyderd was. Alles werd van het dek geslagen en het vaartuig ziet er uit als een totaal wrak. De *Princes Amelia* vertrok uit de Simonsbaai kort voor de *John MacKean*, die Maandag morgen in de Tafelbaai is binnengeloopen, om te timmeren. Toevallig waren beide schepen naar Japan bestemd.

BEZOEK BY Z. E. DEN LUITENANT GOUVERNEUR.—Dingsdag middag maakten de leden van de Synode, op eene speciale uitnoodiging, hunne opwachting by Z. E. Luitenant Gouverneur Hay, in het Gouvernementshuis. De verschillende leden; predikanten en ouderlingen, werden door den Moderator geïntroduceerd, en Zyne Excellentie ontving hen allervriendelykst. Hy zeide, dat hy groot belang stelde in hunne verrigtingen, en in eenige der moeijelyke vraagstukken, die zy hadden te beslechten. Ook verneemt men, dat Z. E. er van gewaagde dat zyn eigen broeder een ouderling in de Presbyteriaansche Kerk van Schotland was, toen de Vrye Kerk aldaar zich afscheidde. Zyne Excellentie was byzonder voorkomend en gastvry jegens de ouderlingen, en zeide, dat het hem veel genoegen zou doen, om ieder hunner te zien, wanneer zy hem ook een bezoek mogten brengen aan het Gouvernementshuis.

STEDELYKE RAAD.—De vergadering van Woensdag werd bygewoond door den Mayor en de Raadsleden Stigant, Martin, Inglesby, Moller, Rennie, Bam, Kotzé, Manuel, Hoare, Prince, Louw, J. Leibbrandt, Ball, Brown en P. U. Leibbrandt. De Thesaurier rapporteerde een voordeelig saldo in de bank van £2321 2s. 1d. Er ontstond eene discussie over de vraag, in welke kourant de advertenties van den Raad verschynen moeten, doch men kwam daaromtrent tot geen definitief besluit. Het voorstel van den heer Prince om de resolutie met betrekking tot het kontrakt voor het leveren van gas te herzien en te vernietigen, werd met eene groote meerderheid verworpen. Op voorstel van den heer Stigant werd een vroeger genomen besluit, den Secretaris de magt gevende om aan municipale ambtenaren verlof van afwezigheid toe te staan, herzien en vernietigd. Een hernieuwd aanzoek van den heer Russouw Blanckenberg om het gebruik van het Stadhuis tot het geven eener voorlezing ten behoeve van de gewonden in den oorlog, werd andermaal van de hand gewezen. Na het afdoen van nog eenige zaken van minder belang, verdaagde de Raad.

ONGEVAL AAN DE "SAXON."—De maalboot *Saxon* kwam Vrydag morgen vroeg in de Tafelbaai ten anker. Toen het vaartuig om Groenpunt kwam, werd door velen opgemerkt, dat het van voren zeer diep lag. Spoedig vernam men dan ook dat het schip op eene rots had gestooten, naby L'Agulhas, en dat het voorste gedeelte vol water was geloopen. Een passagier meldt daaromtrent het volgende:—"Te acht ure in den avond van Dingsdag, naby Struispunt, voelde men dat het schip ligt op iets stiet, maar kort daarna voelde men een anderen zwaren stoot. Iedereen snelde naar het dek, maar geen land was zigtbaar. Men verwachtte, dat het schip zoude zinken, doch men bevond, dat alleen het voorste gedeelte vol water was geloopen. De kapitein dacht, dat hy tusschen zeven en acht mylen van het land af was. Hy besloot in de Struisbaai te ankeren, waar hy bleef tot Donderdag namiddag, toen hy koers zette naar de Tafelbaai." Het vaartuig is onderzocht en de duiker zegt, dat er een gat in de kiel is, waardoor hy zyne hand kon steken. Er is besloten het vaartuig in het dok te slepen, het te doen lossen en te laten repareren.—Volgens eene mededeeling van de agenten der *Union* maatschappy, is het geen rots, maar een dryvend wrak geweest, waarop de *Saxon* heeft gestooten.

IN DE VOLGENDE INSOLVENTE BOEDELS werd Woensdag vergadering gehouden:—T. F. Dreyer, eerste, niets gedaan. J. G. Hoffman, tweede; verdere vorderingen ingediend tot een bedrag van £119 12s 10d. en G F G Paine tot curator aangesteld. T I Apsey, derde; besloten (1) den insolvent diens beddegoed en keukengereedschap te laten behouden; (2) het gedane aanbod aan te nemen van 's insolvent's aandeel in het eigendom aan den Rondeboschweg met zyne aansprakelykheid voor het verband en de opgeloopen renten en alle belastingen daarop, voor £10 over te nemen; alsmede het aanbod om 's insolvent's aandeel in de meubelen en het huisraad in de "Abbotsford Inn" voor de helft der in de schedulen opgegeven waarde over te nemen. W Cairncross, speciale; verdere vorderingen ingeleverd voor een som van £214 11s 10d, en voorts besloten (1) het besluit goed te keuren, by de derde byeenkomst genomen, om den insolvent toe te staan, den winkelvoorraad en meubelen in den boedel voor £150 over te nemen; (2) het aanbod aan te nemen van de Standard Bank om al de bankgebouwen in de Adderleystraat over te nemen voor £3,000, en alle achterstallige renten op de verbanden daarop verschuldigd, min tot datum van transport (latende de bank alle verdere aanspraken varen welke zy op die verbanden hebben moge, en alle onkosten betalende, met inbegrip van de commissiegelden des curators), mits ieder saldo, dat er na de afbetaling der verbanden op het eigendom en van alle in den boedel gemaakte onkosten overschieten moge in den boedel, aan de Standard Bank als preferente creditrice toegekend worde.

KRIMINELE ZITTING.—Donderdag kwamen voor: *William Petrus*, die niet-schuldig pleitte en vrijgesproken werd op de aanklagt van diefstal te Wellington uit den winkel van A. Webster. *October Apollus* en *Cupido Jonkers* kregen de eerste twee jaar en de andere achttien maanden harden arbeid voor inbraak en diefstal uit den kelder van den heer J. J. du Toit te Worcester. *Izaak Izaaks*, alias *Izaak Lakie*, die aangeklaagd was van aanranding en diefstal op den persoon van Manie Damen te Paarl, werd schuldig bevonden, en reeds vroegere vonnissen ten zijnen laste hebbende, kreeg hij zes maanden dwangarbeid en 25 geeselslagen. *Bokkie*, schuldig bevonden aan diefstal met inbraak te Boontjesrivier, en vroeger ook reeds veroordeeld zijnde, kreeg tot vonnis dertien maanden dwangarbeid. *Jonas Adams*, voor eene dergelijke misdaad, gepleegd op Droogevlei, afdeeling Malmesbury, werd veroordeeld tot twee jaar aan den Zeebreker.—De volgende delinquenten werden gisteren voorgebragt: *Thomas Sault*, een tuinman, werd schuldig bevonden aan mishandeling van Andrina Reinhoudt te Zeepunt, bestaande in het toebrengen van slagen met een stok. Hij pleitte niet-schuldig, maar de jurie bragt verdict van schuldig uit en de regter gaf hem drie jaren dwangarbeid. *Kimmie Gamaldien* alias *Camodien* stond beschuldigd van diefstal uit

het kantoor van den heer Redelinghuijs alhier, of anders aan het desbewust verhelen van gestolen goederen. Hij pleitte onschuldig, werd na een langdurig getuigenverhoor schuldig bevonden aan de tweede misdaad en gevonnisd tot twee jaren. *John Pieterse* werd niet schuldig bevonden aan het stichten van brand in de bootschuur der heeren Robertson en van diefstal te gelijkertijd.—*Thomas Bankway* werd wegens diefstal met inbraak gevonnisd tot twee jaar dwangarbeid.

De Synode.—De *Graaff-Reinet Herald* van den 29sten October bevat omtrent de handelingen van dit Hoog-Eerwaarde ligchaam o. a. het volgende:—"Waarschynlyk gevoelde zich de Synode, na de verklaring van Ds. McGregor: 'Wat door ons gebonden wordt, is in den Hemel gebonden,' niet erg op haar gemak over het denkbeeld om hare eigene woorden te slikken en door de herroeping harer besluiten den Hemel in eene moeijelykheid te plaatsen. Priesterlyke grootpratery van dezen aard was er genoeg om zelfs het Œcumenisch Concilie te Rome tot eere te verstrekken; maar van den onbedwingbaren, vastberaden geest, die eenige jaren geleden de Schotsche Kerk van een scheurde, van den niets achtenden ernst, die weigert toe te geven en de oogen sluit voor de gevolgen, zien wy volstrekt geen bewys. Zelfs Ds. Steytler, met al zyne heftige declamatie en zyne vermaning aan diegenen die zich niet onderwerpen willen, om de kerk te verlaten, vraagt om een weinig verder uitstel.........In den loop van de beraadslagingen der Synode deden zich zekere aanminnigheden voor, die onze lezers, wy twyfelen er niet aan, zich ter harte genomen hebben. Als Ds. Steytler Ds. Kotzé van onwaarheid beschuldigt, zwygt de Moderator. Wordt het Hoog Geregtshof aangevallen door Dr. Hofmeyr, stapt Ds. Beck, geene bescherming van den voorzitterstoel bekomende, geërgerd uit de vergadering. Regters, nieuwsbladen, "vergiftigde hoogescholen," allen krygen hun portie schoppen. Zelfs de arme Regter Watermeyer wordt van uit zyn graf gedaagd en aangeklaagd voor deze uiterst onpartydige regtbank. "De weg van verootmoediging," zegt Ds. Luckhoff, "is de eenige die voor my open staat," en waarlyk, hy sloeg het regte pad in, toen hy zyne aanvallen tot in het graf voortzette. Verootmoediging, ja, voor hem en ons allen waar zulke mannen in de voorhoede onzer beschaving staan. En niet alleen dat. Want Ds. Neethling vertelt ons "dat zy de sleutelen van het Koningryk der Hemelen in handen hebben." Helaas voor de arme kudde, indien dat zoo is!"

De Diamantvelden.

Wy ontleenen het volgende aan *The Diamondfield* van 27 October:—

De heer Thomas King, L.W.V., is als een man van fortuin naar huis gegaan.

De heer Parker heeft zyne muziekzaal thans voltooid, en het is een zeer fraai gebouw. Het zoude eenige plaats in de Kaapkolonie tot sieraad verstrekken.

Het gezelschap van Port Elizabeth heeft hard gewerkt, en is dienovereenkomstig beloond geworden. De leden verklaren evenwel, dat zy niet naar huis zullen gaan, voordat zy hunne zakken goed hebben gevuld. De heer Rademeyer vond Donderdag een prachtigen diamant van 51 karaat op dezelfde plek. Hy is naar huis vertrokken. Verscheidene diamanten zyn bovendien in de laatste dagen uitgegraven. De heer Morrison, van Port Elizabeth, heeft 23 diamanten in zyn bezit. De heer Trower heeft 24 fraaye steenen gevonden, waaronder een van zestien karaat. De heer van As heeft te Gong Gong een diamant van twaalf karaat opgeraapt.

Noodlottig ongeval.—Sergeant McDonald, van de policie aan Klipdrift, overhandigde dezer dagen aan den policieagent Muller een revolver, toen een loop afging, met het gevolg, dat de kogel in den nek van McDonald drong, en naby den ruggegraat teregt kwam. De arme kerel stierf kort daarna, en werd te Hebron begraven.

Poging tot moord.—Vrydag ll. ging Abel Webb, van Bloemfontein, een timmerman van ambacht, die zich in den laatsten tyd alhier zeer berucht heeft gemaakt, in het pakhuis van den heer Sanger, en zeide tot dezen heer op vreemdsoortige manier, "Gy zyt boos op my, niet waar?" De heer Parker merkte op, dat hy een dolk in zyn mouw verborgen hield, en zich verzekerd houdende, dat hy geene goede oogmerken koesterde, zeide hy, "Gy zyt in den laatsten tyd zeer ziek geweest, niet waar?" "Ja," antwoordde Webb, "zeer ziek." Terwyl hy zyne hand uitstak, voelde de heer Sanger hem den pols, en trok den dolk weg. Toen een tyd daarna de heer Sanger in zyn privaat vertrek stond, kwam Webb weder binnen en mikte met een pistool op hem. De heer Sanger zeide, dat hy hem eerst een glas te drinken wilde geven; maar Webb bleef aanleggen, totdat het den heer Sanger gelukte, achter een scheidsmuur te komen, waardoor de "bar" van zyn privaat vertrek wordt gescheiden. Webb vuurde daarop zyn pistool af, en de kogel ging door de wand en drong in den steenen muur op den anderen kant binnen. De kogel ging op twee duim afstands voorby den heer Sanger. Webb werd spoedig in hechtenis genomen. Hy is totaal razend, en gelooft, in gevaar te zyn van vergiftigd te worden, omdat hy zoovele diamanten in zyn bezit heeft. Hy heeft er nooit meer gehad dan één, van 7½ karaat. Hy heeft dien verkocht, en al zyn geld verdronken. Daar hy een Vrystaatsch onderdaan is, zal hy aan de bevoegde autoriteit worden uitgeleverd.

Romantisch.—Een tamelyk schoon Korannameisje ging voor eenige dagen op den Pnielschen kant met een emmer naar de rivier, om aarde te wasschen, die zy had uitgegraven op de "claim" van een aldaar werkend gezelschap. De bestuurder van het gezelschap was de eenige blanke daaronder, en hy was een jonge Engelschman. Hy was te galant om het meisje weg te jagen. Hy liet haar dus begaan, en eindelyk begon zy te lagchen en met de handen te zwaayen. De Engelschman liep naar haar toe, om te zien wat er gaande was, toen hy bevond, dat zy een fraaven diamant had gevonden. Terstond bood hy haar zyne hand aan. Hy is van voorname familie, en belooft, dat hy zyne vrouw by haar zal introduceeren als eene Afrikaansche Princes van hooge afkomst.

Per telegraaf zyn Vrydag nog de volgende berigten ontvangen:—

Klein Kebo, 24 October.—Een nieuwe toeloop naar Victoria, twee en een half uur wandelens van Klipdrift langs de rivier af. Goede vondsten aldaar. Twee prachtige steenen op de oppervlakte opgeraapt en aanwyzingen goed.

Wollaston, van Kaapstad, wiesch een goeden steen van 2⅞ karaat uit zyne derde vracht gruis. Adams, van Oudtshoorn, vond er ook eenige. Verleden Woensdag werden een van 16, en een van 6½ karaten gezegd daar gevonden te zyn.

Omtrent zeven mylen lager af dan Gong Gong is een eiland gebleken zeer ryk te zyn. Twintig mynen daarop. De rivier zal het spoedig overstroomen. De delvers werken dag en nacht. Voor zoo ver bekend, zyn door slechts eenige delvers 24 diamanten in acht dagen tyds daar opgedolven, eenige van aanmerkelyke waarde.

De delvers zetten thans hun arbeid voort tot een afstand van 60 mylen van Klipdrift af, en ongeveer 22 op langs de Vaalrivier.

VRYSTAAT.

(*Uit de Tyd.*)

Bloemfontein, 27 Oct.—Gisteren te één ure verscheen een "extra" *Gouvernements Courant*, den Volksraad tot eene buitengewone vergadering oproepende tegen Woensdag, 16 November aanst.

De Uitvoerende Raad had gisteren zitting en besloot tegen het aanstellen van magistraten in den door ons geproclameerden grond te protesteren en eenige handelingen van zoodanige personen met kracht tegen te gaan. Zoowel de brief van den Luitenant Gouverneur als 't antwoord van den Staatspresident zullen wy trachten in ons volgend No. op te nemen.

Wy zagen heden morgen door de vriendelykheid van een onzer stadgenooten eene uitmuntende collectie van 278 diamanten, waaronder zeer fraaije. Dit is iets wat zeker niet alle dag gebeurt. Van Jagersfontein wordt gemeld dat de heer Oelrich wees zeer gelukkig was in het vinden van 6 diamanten. De heer Visser is van plan de gravingen eenigen tyd te sluiten.

De Staatspresident ontving gisteren een brief van den Hoogen Commissaris, betrekkelyk de Campbell gronden. Door dat dezelve in het Engelsch is geschreven, en wy een vertaling in 's lands taal er van wenschen te geven, zyn wy door tydgebrek niet in staat dien heden op te nemen. Volgens sommiger gevoelens is de brief een product van den heer Griffith, den procureur-generaal. De Gouverneur verklaart de lyn tusschen dezen Staat en Waterboer te zyn van Ramah over Davids Graf, naar Platberg. Mogt dit Gouvernement echter in staat zyn te bewyzen, ten genoege van mynheer Hay, dat 't geheel of een gedeelte daarvan het wettig eigendom van dezen Staat is, dan is hy genegen de jurisdictie er over terug te trekken.

DE OORLOG.

HET ROODE KRUIS.

Het *Utr. Dagblad* bevat het volgende schryven uit Dusseldorf van 12 September, van den heer Lodewyk Mulder, die aldaar voor *het Roode Kruis* werkzaam is.

Nog altyd blyft Dusseldorf een hoofdstation voor de gekwetsten, die nagenoeg dagelyks van het tooneel des oorlogs worden aangebracht, hoewel de toevoer in de laatste dagen verminderd is, waarschynlyk deerdien thans vele geblesseerden op het neutrale Belgische grondgebied verpleegd worden. Intusschen komen er nog herhaaldelyk stoombooten met nieuwe bezendingen aan. Zulk eene aankomst behoort tot de belangwekkendste, maar tegelyk tot de treurigste tooneelen, die het dagelyksch leven hier oplevert. De landingsplaats dier booten is aan de noordzyde der stad, tegenover het zoogenaamde Lagerhaus. Gewoonlyk heeft de ontscheping des morgens ten zeven uur plaats, vooral wanneer, zooals dikwyls het geval is, het transport in den nacht aankomt. Dan is er leven en drukte op dien anders zoo stillen oever; en op het breede plein, dat door eene hooge glooiende kade wordt begrensd, is alles in gereedheid, om de nieuwe reeks van slachtoffers te ontvangen. Door eene tydelyke barriere wordt het publiek, dat gewoonlyk in grooten getale daar samenvloeit, afgeslagen door het zoogenaamde Unterstützungs comité, dat zich de lafenis en verkwikking van de aankomende gewonden, en vroeger ook die van de doortrekkende militairen ter taak heeft gesteld, en die taak met de meest volhardende menschlievendheid onverdroten volvoert. Onder een breed afdak zyn groote tafels geplaatst, waarop brood en vleesch, lange ryen glazen met limonade, een kolossale ketel met koffie, door tal van kommetjes omringd, een vaatje wyn en flesschen en frissche waterkannen en bessensap gereed staan. Onder een ander dak staan stoelen en ryen banken met gevulde zittingen; in de derde loods ligt een lange ry matrassen op den grond, om de zwaar verwonden op neder te leggen; en op twee groote tafels staan de manden en kistjes met pluksel, verbandlinnen, rollen, zwachtels, hecht pleisters, irrigators en de noodige instrumenten, om, zoo het vereischt wordt, een verband te kunnen vernieuwen, ten einde ten minste voor het oogenblik eene tydelyke hulp aan te brengen. En daarvoor staan de leden van het comité, kenbaar aan den arm band met het roode kruis, tot handelen gereed; aan de landingsbrug zyn een twintigtal militairen opgesteld, die tot dragers bestemd zyn. Aan den anderen kant van het plein, dat een der schilderachtigste huizengroepen van Dusseldorp en den kabbelenden Rynstroom met de schipbrug tot achtergrond heeft, staan twee reusachtige meubelwagens, droschken, omnibussen en particuliere rytuigen geschaard. Allerlei bonte groepen, waaronder wy Hollanders reeds menig goeden bekende ontmoetten, staan belangstellend naar de langzaam aanstoomende boot uit te zien, of met elkander in druk gesprek gewikkeld, dat tegenwoordig maar twee onderwerpen heeft, de gekwetsten en de gebeurtenissen op het oorlogsveld. Hier ziet gy de hooge gestalte van den Oberst Mensing, aan wien de leiding van het geheel is opgedragen, en die met den Oberbürgermeister van Dusseldorp de noodige bevelen geeft; daar zit een jong schilder, die zyn tyd niet wil verliezen, in der haast eene vluchtige schets te maken van het bonte tafereel; ginds komen twee kleine blonde krullebollen met vier dikke worsten aandragen, welke zy met een: "Grüsse vom Schneidermeister X." aan een der leden van het comité overhandigen, die ze met een: "der Schneidermeister X soll leben!" in ontvangst neemt en dadelyk op tafel onder het mes brengt. Kortom, het is een tooneel, dat u door zyne levendigheid in eene opgewekte stemming zou brengen, als die stemming niet getemperd en gedrukt werd door de gedachten, die u daarby onophoudelyk door het hoofd woelen, en die u den jammer en de ellende geen oogenblik doen vergeten, die er de aanleiding toe zyn. Daar nadert de boot met de groote witte vlag met het roode kruis in top; de zonnetent is over het geheele verdek gespannen en het grootste gedeelte van het vaartuig is rechts en links voorzien met wanden van zeildoek, om een beschutting te geven tegen den wind. De touwen worden uitgeworpen en vastgemaakt, de loopplanken gelegd, en op het bevel van den Oberst begint de ontscheping. Hoe dikwyls heb ik dat aan land komen gezien, telkens andere beelden, maar telkens hetzelfde karakter, telkens dezelfde treurigheid, die u altyd weer op nieuw in de ziel grypt. Eerst komen degenen, die nog gaan kunnen, zy het dan ook strompelend op een kruk of door een of twee helpers onder de armen ondersteund; hunne bleeke gelaatstrekken, hunne diepliggende oogen, hunne gescheurde kleederen, de uitputting, die uit hun geheele voorkomen spreekt, getuigen van het lyden, dat zy hebben doorgestaan. Zy worden onder het afdak geleid, waar zy zich neerzetten op de bankenryen, fuseliers en uhlanen, dragonders en artilleristen, landweer en liniesoldaten, Franschen en Duitschers, van alle troepensoorten en legerafdeelingen dooreen; de koffie, de wyn, het brood, de sigaren worden rondgedeeld; dat zyn oogenblikken van verpoozing, die den afgetobden rust geven, vooral door het vooruitzicht, dat zy eindelyk den moeielyken tocht achter den rug hebben, en dat ginds een bed en geregelde geneeskundige hulp hen wacht. Daarna worden de zwaarder gewonden op hunne matrassen aan land gedragen; langzaam en voorzichtig worden zy op den wal nedergelegd: zy, die nog dadelyk hulp behoeven, in de loods, anderen in de nabyheid van de wagens. Hier is het een geamputeerde, daar een, die door kogel of granaatscherf getroffen, half bewusteloos of in hevige koorts daar nederligt; ginds een ongelukkige, die eene zware wond in de lenden heeft en voorover moet liggen en blyven liggen: zyne handen klemmen zich krampachtig om het kussen, waarop hy met saamgeknepen lippen het moede hoofd zydelings tracht neer te leggen. Na eenige rust begint het verdere transport; vooruit gaan de lichtst gewonden; de volgende worden in de omnibussen en andere wagens geholpen, en eindelyk worden in de meubelwagens, die rykelyk van een dikke laag stroo zyn voorzien, de zwaargekwetsten op hunne matrassen langs de zware, hellende balken ingedragen en naast elkander nedergelegd. Daarop gaat de stoet voorwaarts, de toeschouwende menigte verspreidt zich, de glazen, flesschen, trommels, vaatjes enz. worden opgeruimd en weggeborgen; in korten tyd is de landingsplaats ledig,—de hospitalen en lazaretten hebben hun nieuw contingent ontvangen, de taak der geneesheeren en verplegers vangt weder met nieuwe lyders aan.

Ons Nederlandsch depôt heeft zich (naar de heer Mulder verder mededeelt) eene reputatie verworven, ten opzichte van de degelykheid en voortreffelykheid van al wat er uit te voorschyn komt, die het hart van alle gevers goed zou doen, wanneer zy het hoorden. Geen linnengoed is zoo keurig, geen verbandmiddelen zoo zorgvuldig vervaardigd, geen pluksel zoo rein en zacht, geen wyn zoo goed, geen verkwikkingen zoo goed gekozen, als die uit ons land komen, en dat is niet myn gevoelen, maar elken dag moet ik het van alle kanten hooren. Geen wonder dan ook, dat de ingenomenheid met Nederland en het Nederlandsche *Roode Kruis* met den dag toeneemt; iedereen haast zich, als 't voorkomt, daarvan te doen blyken. Vooreerst, en dat is 't voornaamste, door tot ons te komen, als er behoefte is, als men eens wat byzonders moet hebben, en ten anderen door het bewyzen van beleefdheid en gastvryheid, veel meer dan wy kunnen aannemen, want de tyd vliegt hier voorby.

Naar wy (*N. R. Courant*) van goed ingelichte zyde vernemen, vermeerderen de geldelyke bydragen en de toezendingen van allerlei, aan het hoofd comité der vereeniging het *Roode Kruis* te 's-Hage, nog dagelyks. De Ridderzaal op het Binnenhof strekt tot bewaarplaats van levensmiddelen, ververschingen, kleedingstukken, kortom van alles, wat tot hulp en verpleging van lyders strekken kan. Veel wordt er iederen dag aangevraagd en verzonden, maar even veel, zoo niet meer, wordt ook telkens ontvangen. Zelfs de kleinste gemeenten in ons land beyveren zich hare liefdebydragen in geld of goederen te leveren. Van alle kanten komen aanbiedingen tot het verleenen van persoonlyken bystand. Nauwelyks wordt er van eene op te richten algemeene lotery gesproken, ten behoeve der vereeniging, of inzending van voorwerpen en het nemen van loten is aan de orde van de dag. Van alle zyden komen ook daartoe de bewyzen van medewerking; zoo toont de Nederlandsche weldadigheid zich weder op krachtige wyze, beyvert men zich hier te lande waarlyk met hart en ziel om de rampen des oorlogs zoo veel mogelyk te lenigen, en der lydende menschheid te hulp te snellen. Zoo als men weet, zyn bereids verschillende ambulances naar Duitschland en Frankryk vertrokken. Zy staan onder het toezicht van een der leden van het hoofdbestuur. Geneesheeren, verplegers en verpleegsters, bevinden zich in groote getalen op onderscheidene punten, waar gekwetsten worden gevonden. Aan de Nederlandsche geneesheeren wordt dikwerf de uitvoering van de meest gewigtige operatien opgedragen. Langzamerhand worden de oppassers en verpleegsters het droevige, maar menschlievend werk van hulpverleening gewoon, en zien tegen die treurige maar edele taak niet meer op. Vermelding verdient het, dat al hetgeen door de commissarissen der ambulances aan het hoofd-comité wordt gevraagd, met den meesten spoed van hier wordt verzonden, waartoe de verschillende spoorweg-ondernemingen de behulpzame hand leenen. Zoo werd dezer dagen door een der commissarissen eene uitgebreide lyst herwaarts gezonden van allerlei voorwerpen en artikelen, die men noodig had, bv. een aantal complete bedden, wyn, bessesap, enz. enz., en slechts 24 uren later werd alles behoorlyk ingepakt verzonden, en weinigen tyd daarna kwam reeds het bericht, dat men dank betuigde voor de toezending, waarvan reeds een ruim gebruik was gemaakt. De communicatie tusschen hoofdcomité en ambulances duurt aanhoudend voort. Er zyn sommige personen, die onafgebroken heen en weder reizen om de verzending te bevorderen. Dat er ook een druk gebruik gemaakt wordt van de telegraaf, behoeft nauwelyks gezegd te worden. Zoo werd dezer dagen o.a. nog aangedrongen op het bekomen van eene veldtent, waaraan groote behoefte bestond. Zy was voor het oogenblik by het hoofd-comité niet voorhanden; men moest zich dus op andere wyze trachten te redden. Maar de telegraaf bewees gewigtige diensten: Z. M. de Koning verklaarde zich onmiddelyk bereid de fraaiste legertent, die H. D. nog beschikbaar had, van het Loo te doen komen, ten einde de pogingen van het hoofd-comité te ondersteunen.

Dat van dit aanbod een weldadig gebruik werd gemaakt, behoeft nauwelyks te worden vermeld.

Ziedaar een vluchtige blik geslagen op de werkzaamheden van de schoone vereeniging het *Roode Kruis*, waarvan het hoofd-comité dagelyks van 3—5 ure vergadert in het gebouw op het Plein, waar de witte vlag met het Roode Kruis is uitgestoken. En hoe wordt die menschlievende belangstelling en hulpvaardigheid in Duitschland en Frankryk gewaardeerd? Alle berigten die daaromtrent worden ontvangen, getuigen dat men algemeen de edele pogingen van Nederland hoog op prys stelt, maar dat vooral de talryke lyders hun innigen dank betuigen voor die opregte blyken van liefde, die zy ondervinden. Zeker het schoonste loon voor Neerlands trouw aan eene zyner edelste deugden.

De *Staats Anzeiger* wyst andermaal op de feiten, die zich in dezen oorlog van de zyde der Franschen in stryd met de beginselen van het volkenrecht en de beschaving voordoen. Aan het slot van dat artikel leest men:

"Te vergeefs zoekt men in de dweepzieke en van leugengeest doordrongen Fransche drukpers naar eene afkeurende stem. De doemwaardige daad te Laon wordt in Fransche en Belgische bladen veeleer als een heldenfeit geroemd, en aan hen die haar pleegden wordt eene eervolle plaats in de geschiedenis toegezegd. De edele krygstucht van den Duitschen soldaat, zyne eerbiediging van persoon en bezitting, schynt het begrip der verbliude en wufte bevolking te ver te gaan; anders zouden Fransche bladen het niet wagen deze houding voor te stellen als" "een bewys van moedeloosheid en van de vrees voor onheilen, welke de groote natie by den Duitschen krygsman heeft doen ontstaan!"—Zulk eene verblinding, zulk eene verwarring van zedelyke begrippen, by den toestand van anarchie, die het gevolg is van de partieele uitroeping der republiek in Frankryk, moeten aan de Duitsche wyze van oorlog voeren, die op de hoogte der Duitsche beschaving staat, van dag tot dag grooter moeielykheden in den weg leggen. Wy hopen echter, dat de armée hare taak op eene waardige wyze zal weten te volbrengen. Maar toch ligt de vraag voor de hand: hoe zal eene wyze van oorlogvoeren, die niet alleen den persoon en het eigendom verschoont, die niet slechts in den vyand ook den mensch ziet, maar, gelyk de capitulatie van Sedan bewyst, op de edelste en ridderlykste wyze by den vyand de dapperheid vereert,—hoe zal zulk eene wyze van oorlogvoeren ons tot het einde toe mogelyk zyn, indien niet de door het terrorisme onderdrukte edeler bestanddeelen van het Fransche volk zelf en de vermanende stemmen van alle beschaafde volken zich luide tegen de zedelyke verwildering in dat land verheffen?"

"De hoofdzaak is thans Parys—zegt de *Spenersche Zeitung*. Daar men uit de stad by de verdediging niet offensief kan te werk gaan, doordien men er geene of slechts eene uiterst onvoldoende veldarmee heeft, zal het voor onze legers mogelyk zyn de stad zoodanig in te sluiten, dat er geen levensmiddelen, ammunitie of versterking kunnen worden aangevoerd. Die insluiting zal waarschynlyk voldoende zyn om de stad na verloop van eenigen tyd tot de overgave te noodzaken. Mocht men er in slagen om uit een of ander punt een bombardement aan te vangen, dan zou dit zeker tot bespoediging der overgave bydragen. Overigens kan men tot een geregeld beleg en gelyktydige beschieting van verschillende buitenforten eerst dan overgaan, wanneer wy aldaar een voldoend aantal stukken zwaar geschut hebben. Men moet evenwel in 't oog houden dat de aanvoer van zwaar tuigmateriëel door het gebrek aan spoorweg-communicatie zeer bemoeielykt is. Juist de spoorweglynen die men daartoe noodig heeft, worden door de vestingen Metz, Thionville, Verdun en Toul beheerscht. En eindelyk valt nog op te merken, dat men, by eene insluiting niet tot het beoogde resultaat kan komen, zonder dat dit zooveel offers zal kosten, als by eene regelmatige belegering en bestorming van sommige forten en vervolgens by de bestorming der wallen het geval zou zyn."

De Duitschers verwachten intusschen dat het te Parys niet zal ontbreken aan zeer geweldige maatregelen van verdediging. "De bedoeling—zegt de *Nord Deutsche Allgemeine Zeitung*—schynt te zyn om ook aldaar de heldendaden van Laon op te voeren. Victor Hugo spreekt in zyn fameusen brief van de rol, die by de verdediging aan de riolen zoude zyn toegedacht. In een schryven van een uit Parys naar Londen gevluchten Duitscher wordt eveneens te kennen gegeven, dat men als laatste hulpmiddel, by het binnenrukken der Duitschers, de riolen in de lucht zal laten springen; doch onze wakkere soldaten zullen, na de ervaring te Laon opgedaan, op hunne hoede zyn. Ook met Grieksch vuur zal de hoofdstad worden verdedigd. Gelyk een berichtgever van den *Nord* verhaalt, heeft een fabriekant van chemische voortbrengselen, zekere Alfred Hélouin, reeds eenigen tyd geleden, aan de Keizerlyke Regeering voorgesteld om petroleum en andere licht ontbrandbare plantaardige en minerale stoffen op de wyze van het Grieksche vuur te bezigen. Deze stoffen zouden voor de forten en loopgraven in gebruik komen. De heer Hélouin berichtte te gelykertyd aan de Regeering, dat in de omstreken van Parys 30,000 vaten petroleum ter harer beschikking lagen. De Keizerlyke Regeering wees deze voorstellen van de hand, en de prefect van politie gaf bevel om die vaten onverwyld naar Havre over te brengen. De Republikeinsche Regeering daarentegen zag er geen bezwaar in om in Hélouin's voorstel te treden, en daar hy zelf intusschen tot kapitein van het 54ste bataljon der nationale garde benoemd was, droeg men aan hem de verdediging van een bastion op, waar hy zyn Grieksch vuur naar goedvinden kan toepassen. Voor ons bewyst al deze onzin slechts dit, dat te Parys de grootste radeloosheid gepaard gaat met het meest onzinnige fanatisme."

Omtrent de aankomst van Keizer Napoleon op Wilhelmshöhe is het volgend berigt ontvangen:

In den loop van 5 dezer werden in de groote lokaliteiten van het slot de noodige toebereidselen gemaakt tot ontvangst van den Keizer en zyn talryk gevolg. Om zyn groot aantal paarden en verschillende equipagies, benevens die van zyn militair en civiel Huis, in het gebouw der paardenstoeterij te bergen, werd dit gebouw des namiddags ten half 3 ure door de daarin gestationeerde troepen (reservebattery der afdeeling van het 11de regement Hessische veldartillerie) ontruimd, waarna deze troepen in de naby gelegen dorpen Doven- en Neden Zwehren gekantonneerd werden. Rondom het slot werden huisjes voor schildwachten geplaatst, die men er sedert geruimen tyd niet gezien had. Des avonds ten half 10 ure arriveerde de Keizer, per extratrein van den Main Weser-Spoorweg, uit Giessen op het station Wilhelmshöhe. Hy was vergezeld van de krygsgevangene generaals Felix Douay en Lebrun en den generaal der infanterie von Boyen, adjudant-Generaal des Konings. Daar de Koning verlangde dat de Keizer als een regeerend Vorst zou worden ontvangen, hadden de hoogere civiele en militaire autoriteiten uit Kassel zich in groot tenue naar het station begeven, alwaar ook een compagnie infanterie als eerewacht was opgesteld, benevens een detachement van het escadron reserve uit het 2de Hessische regiment tot handhaving der openbare orde.

De Keizer zat met de genoemde generaals en de chefs van zyn kabinet en huis in een Belgisch gala spoorrytuig. Hy was in groote generaals tenue (doch zonder degen) met ridderorden op den borst en met een politiemuts op het hoofd. Zoodra hy uit het spoorrytuig stapte, deden een tamboer en twee pypers een marsch hooren en presenteerde de eerewacht het geweer. Daarop werden hem de aanwezige autoriteiten voorgesteld, met welke hy zich meest in het Duitsch onderhield.

Onderwyl sprong een officier van de huzaren met zyn paard over de barrière der zoogenaamde Furstenchaussée (die anders gesloten doch voor ditmaal geopend was) en galoppeerde naar het slot, om den kapitein der compagnie berigt te brengen dat de Keizer was gearriveerd. Daarop reed hy naar het station terug en plaatste zich als voorryder voor het gesloten rytuig, met twee paarden bespannen, hetwelk de gouverneur, graaf von Monts, aldaar gereed had gehouden en waarin de Keizer met de generaals plaats nam.

Het rytuig reed onder de groote booggewelven tusschen het hoofdgebouw en den linkervleugel van het slot door, tot het terras by de kolonnade, alwaar de Keizer afstapte. Ook daar werd door een tamboer onder begeleiding van twee pypers een marsch geslagen, terwyl de aldaar geposteerde afdeeling fusiliers het geweer presenteerde. Binnen den tyd van een kwartier kwamen er vervolgens nog elf rytuigen, elk met twee paarden bespannen, waarin de chefs van het talryk personeel van het militair en civiel huis des Keizers gezeten waren. Deze heeren betrokken de gereed zynde apartementen in het hoofdgebouw.

Ten 7 ure was eene compagnie, sterk 150 man, van het te Kassel in garnizoen liggende regement fusiliers no. 80 op Wilhelmshöhe aangekomen en ten half 8 ure in front van het hoofdgebouw naast de Bowling green opgesteld, waarna het slot rondom door vier dubbele posten en één enkelen post werd afgezet;—meer bepaaldelyk op die punten, alwaar men, tot aanwyzing van verboden toegang, de wegen door middel van gespannen touwen had afgesloten. Ten 10½ ure werd de afdeeling op het achterplein byeen gekommandeerd, terwyl slechts eene hoofdwacht van 33 man werd achtergelaten. Ten 11½ ure marcheerde zy van Wilhemshöhe naar de stad terug, alwaar zy na middernacht aankwam.

Deze militaire maatregelen waren meer tot bescherming dan tot bewaking des Keizers genomen, daar men had verwacht dat er overal eene talryke volksmenigte op de been zou zyn. Dit laatste was echter het geval niet. Integendeel, by het station was de toeloop onbeduidend en by Wilhelmshöhe zag men slechts een vyftigtal personen, waaronder velen die op het kasteel te huis behoorden, benevens enkele vreemde reizigers, die in het hotel gelogeerd waren gekomen, om by de aankomst des Keizers tegenwoordig te zyn.

Des avonds was het geheele kasteel, even als toen de Koning er onlangs verblyf hield, van buiten door de lantaarns en van binnen tot op de vierde verdieping overal verlicht. In de apartementen der bel étage, aan de zyde van het front naar den kant der stad, waren alle lichtkroonen ontstoken.

Volgens nadere berichten heeft dien avond op het kasteel een souper van 20 couverts plaats gehad en is het nog ontbrekend dienstdoend personeel,—lakeien en andere bedienden tot de onmiddelyke omgeving des Keizers behoorende, enz.—den volgenden morgen uit Berlyn aangekomen. By de aankomst des Keizers bestond het dienstdoend personeel uit 40 personen en de Keizerlyke stoet uit 85 paarden en 14 rytuigen.

Alzoo—zegt de berichtgever—heeft Lodewyk Napoleon als gevangene hetzelfde Duitsche kasteel betrokken, alwaar in der tyd zyn oom een gedeelte van den zomer heeft doorgebracht.

Luidens mededeelingen van een Engelsch parlementslid, in de *Globe* overgenomen, hebben de meeste Fransche officieren, die tengevolge der capitulatie te Sedan in handen der Duitschers vielen, geweigerd van de hun verleende vryheid op parool gebruik te maken, en wilden zy liever het lot hunner soldaten deelen, dan voor goed ontwapend haar huis keeren. Het was—zegt de berichtgever—een hartverscheurend schouwspel, al die dapperen de wapens te zien nederleggen. Gemeen-soldaten, oud-gedienden, konden er haast niet toe gebracht worden, aldus voor den vyand te treden; zy waren duizendmaal liever gestorven. Zelfs zag ik officieren, gryze knevelbaarden, die schreiden als kinderen.

Volgens de *Reporter*, zou er te Mouzon een aanslag op het leven van den Kroonprins van Saxen zyn geschied. Hy kwam den 30sten Augustus des avonds met zyn staf te Mouzon aan, en betrok een oud kloostergebouw. Hy koos voor zich en zyne twee adjudanten twee kamers, gelykvloers. Eerst na middernacht legde de Kroonprins zich ter ruste; ten twee ure werd hy door een geruisch gewekt; hy luisterde eenige minuten, en hoorde ook fluisteren. Hy sprong op, wekte zyne adjudanten, en daarop luisterden zy nogmaals aandachtig, en naderden zeer behoedzaam den kelder, waar gefluisterd werd. Een der adjudanten boog het hoofd met de grootste voorzigtigheid over het kelderluik, en zag daar zes personen, by het flaauwe schynsel van een lantaarn manoeuvreeren met kleine tonnetjes. Een man stond op straat vóór het keldervenster, die ontdekte dat de Kroonprins wakker geworden was. Hy waarschuwde de anderen, de lantaarn werd weggeworpen en zy poogden door het keldervenster te ontkomen. Intusschen maakten de adjudanten alarm; de wachts kwamen op de been, de lieden werden in hechtenis genomen, en in hunne tegenwoordigheid werd de inhoud der acht vaatjes onderzocht. Zy waren gevuld met kruit, en er was een lont aan verbonden, die in eene andere straat uitkwam. Volgens de bekentenis dier lieden bestond het plan, om het hoofdkwartier van den Kroonprins dien nacht in de lucht te doen springen. Behalve deze zes lieden, werden nog acht anderen in hechtenis genomen en naar Landau overgebracht.

Te Bazeilles, het afgebrande dorp naby Sedan, moet het vuur vreeselyk om zich hebben heengegrepen. Een correspondent van de *Times* verhaalt, hoe honderde personen, die in de kelders hunner woningen een schuilplaats hadden gezocht, daar gestikt zyn. Ten bewyze hoe fel de vlam zich verspreid heeft, strekke het feit, dat dieren, die 't gemakkelykst hadden kunnen ontvluchten, honden, katten en duiven, in grooten getale verkoold zyn gevonden. Ook de strydenden schynen door den gloed overvallen te zyn, want nog te midden der brandende puinhoopen is er woedend gevochten.

THE
Zuid-Afrikaan.

Cape Town, November 7, 1870.

THE DUTCH REFORMED CHURCH ORDINANCE QUESTION,

The Minister of the Paarl has submitted a motion to the Synod, to the effect that "Parliament be petitioned to repeal the Church Ordinance, with particular reference to the abolition of the Crown patronage, and to secure to the Synod liberty to conduct its own affairs according to the necessity of the times." It has been determined to refer the question to a committee for report, and we shall be curious to know in what manner this knotty point will be disposed of: but if the committee be wise they will let well alone and adopt the sound advice of Dr. Heyns, who counselled the members of the Synod not te appeal to Parliament, and expressed a doubt, at the same time, as to the right of members to seek the abolition of the Ordinance, which, if taken away would divide the Church. He very properly and logically declared that "it is not the Ordinance but the laws of the church itself that constitute a hindrance." Equally wise and sensible was the counsel given by Dr. Robertson, when he advised the Synod to "let well alone." In matters relating to regulation and discipline, the Ordinance is something definite to appeal to; but if that was discarded something else must be substituted. As it now stands, the Ordinance is not forced upon the church; but in reality it imparts a legislative sanction to the draft of its own laws. To rescind it, therefore would be unwise, and would probably lead to results far more painful and complicated than those which have only recently proved the subject of so much disagreeable and unnecessary discussion.

Although the church is not what it originally was, namely a branch of the Established Church of Holland,—it nevertheless continued to remain a State Church long after the capitulation of the Cape to the British Government; but since the enactment of the Ordinance No. 7, of 1843 it ceased to hold its former position although it was not entirely severed from the State. The same instrument which, in a measure relieved it of certain of its trammels, confirmed it in certain principles of its government and professions of faith, and truly speaking the Ordinance authorised no change in the relations between it and its members. It merely confirmed its privileges and rights, and the duties of its members. So far, therefore, the Ordinance ought to be regarded as a protection to the church rather than otherwise, and those who now seek to disturb the arrangements are acting heedlessly and unwisely. It should be borne in mind by the agitators of this question of disturbing the relations between the Church and the Parliament, that the Legislature, if appealed to, and after seeing what has already taken place in the Church, might feel disposed to modify the Ordinance in such a stringent way as to cause the promoters of the change to regret they had interfered in the matter, and it must be confessed that the signs of the times are not particularly favorable to the agitation of a question so materially affecting the best interest of the church, therefore the wisest course would be to allow matters to remain as they are, and for the church itself to work its own redemption by the observance of a more liberal and conciliatory disposition towards its members. It has already sufficient—if not too much power,—and its own remedy is to exercise it with discretion. Under these circumstances, therefore, and considering the intolerant proceedings which have recently taken place on the part of some of the members of the Synod, we are inclined to think that it is all the more necessary to preserve the present Ordinance, and we are the more convinced of this when we reflect on the language used and measures actually proposed in the Synod. In one instance in particular, where it was actually suggested to erase the names of members from the register, or place them under church censure for not attending their church. Such arbitrary acts are calculated to damage the church seriously, and in the face of such a power it seems absurd to apply for the abolition of the existing Ordinance with an evident view for more. We would consequently warn the movers of this idea that they are preparing a rod for their own backs. Let those in power shape their conduct more in a spirit of tolerance and good will, and there will be no necessity for any abolition of Ordinance No. 7, of 1843. Let the members of the church listen to the wisdom and mature council of such men as Doctors Heyns, Faure and Robertson, and by such advisers the church will be saved much trouble and vexation. Dr. Faure on Friday last, pointed out in a manly and christian address to the Synod the salutary effects that kindly advice can work on members, instead of arbitrary and severe measures, and we doubt not that nine-tenths of the church community—who are unbiassed—are of his way of thinking. For ourselves, we deem that not so much the fault lies in the church Ordinance, as the way in which it is sought to handle it, and that any interference with it, would only lead from bad to worse. The real enemy of the church, in the shape of intolerance and arbitrariness of disposition is within its walls, not outside; and if those who indulge in such practices will only pursue a milder course of action, the true remedy for the disease will soon be found without the necessity for any appeal to abolish the Church Ordinance.

Mr Emett, late Civil Commissioner of Stockenstrom, has been tried at Graham's Town on the charge of fraud, found guilty and sentenced to one year's imprisonment.

ACCIDENT TO THE "SAXON."

DETENTION OF THE MAIL.

The R M St *Saxon*, Capt Davie, which was to have left for England with the bi monthly mails on Saturday afternoon, arrived from Algoa Bay in Table Bay on Friday morning. It appears that the *Saxon* left Algoa Bay on Monday, 31st October, at 11 a.m., and on the evening of the 1st November, when eight miles off Struys Point, struck upon what is supposed to be a sunken wreck; the weather was very boisterous at the time, and the steamer was going at easy speed under double-reefed trysails. On her arrival on Friday a diver was sent off, who reported some damage to the fore part of the ship, which will necessitate her going into Dock and effecting the necessary repairs. There is no present opportunity for the conveyance of the mails, but it is expected that the repairs will be effected in time to enable her to carry the mails on without much delay to the postal service.

Criminal Sessions.

On Thursday the trials in the Supreme Cour were proceeded with, and some cases from the country were disposed of. William Petrus, who was charged with burglary at Wellington, was acquitted; and October Apollos and Cupido Joekers, charged with a similar offence at Worcester, were convicted—the first was sentenced to two years, and the second to eighteen month's hard labour. Izaak Izaaks was found guilty of robbery at the Paarl, and was sentenced to receive twenty-five lashes, and to undergo six months' hard labour. Bokkie was found guilty of housebreaking and theft at Brontjes River, and was sentenced to twelve months' hard labour; and Jonas Adams, for a similar offence at Drooge Vallei, received two years.

On Friday, Thomas Sault, for assaulting Andrina Reinhoudt, at Green Point was sentenced to three years' hard labor. Kimmie Gamaldien was convicted of having received a gold ring, the property of Mr. J H Redelinghuys, well knowing the same to have been stolen, and was sentenced to two years' hard labour. John Pietersen, charged with arson and housebreaking at the boat-shed of Messrs. Robertson and Bain, was acquitted; and Thomas Bankway, charged with burglary at the boat-shed of Mr. Cole, and fruit-shop of Dollie Abdol, was convicted, and sentenced to two years' hard labour.

The Fete.—The fête which took place on Wednesday was less attended than usual. The display of fireworks was good, and the playing of the band of the 86th Regt, excellent, as also that of Mr Van der Schyff's, the two companies of Minstrels' kept the visitors much amused. The proceedings were brought suddenly to a stop about eleven o'clock, by heavy rain, which made those assembled retreat to their homes with great speed.

Murder Confessed.—At Port Alfred a convict has confessed to having murdered a man in England about six years since.

Gold! Gold!! Gold!!!

The following extract from a private letter received by a gentleman resident in this city from a friend at Prince Albert has been published by a contemporary:

"I sent full news about the gold-find in——'s letters, and have since seen Dr White who has been there, and he is quite confident that gold exists, and will be found in large quantities, on the farm Spreuenfontein. He says the veins and indications runs east in the direction of your farm Rietfontein. Old Botma, I hear, was quite frightened that it should be known,—afraid that the Government would take possession of his farm; but when it was explained that it would only be a royalty, he plucked up, and when Luttig came the second time to buy it, he asked £6000. Old Botma's children are very unhappy about the result, saying that if they had known he would sell, they would never have told the secret, as they will now be all turned off the farm. Of the second nuget, which De Nekkers has promised to bring, he says the point is sticking out of the quartz."

According to another letter received in town, it would appear that a third nugget has been found somewhere.

The Diamond Fields.

A CAPE TOWN DIGGER.

Mr. F. G. B. Langerman who went to the Diamond Fields with Mr. Steytler's party from Cape Town, has written to say that he has found 12 diamonds in 16 days, valued at £1.280 out of a hole 10 ft. deep, 3 ft. broad, and 5 ft. long.

Klein Kebo, Oct. 24.

New rush to "Victoria," two and a half hours walk from Klipdrift down stream. Good find there. Two beautiful stones picked up on surface, and indications good. Two hundred diggers there. Wollaston, of Cape Town, washed out a good stone of 2⅞ caratsin third cart load gravel. Adamas, Oudtshoorn, also found some. Wednes- last one of 16¼, and one of 6 carats, reported found there. Depth, diamondiferous soil, eight to ten feet.

About seven miles below Gong Gong an island in the river turned out very rich. Twenty claims on it. River will soon submerge it. Diggers working night and day. As far as known 21 diamonds taken out by only a few workers in eight day, some of considerable value.

Mr Unger and family passed through Colesberg *en route* to diggings.

At Pniel, claims scarce; selling at £50 each. "Jumping" claims the order of the day.

Washing stuff is being stolen rather extensively during the night.

The diggers are now carrying on operations to a distance of 60 miles along Vaal from Klipdrift downwards, and some 22 miles upwards.

Mr. Glanville, the Editor of *Diamond News* a few days after arriving, proceeded manfully to his claim and set his subordinates a brilliant example at using the pick and shovel. His brother diggers are occupying neighbouring claims. Hailed first appearance in the capacity of a 'navvy' with burst of enthusiastic cheers.

(From the *Diamond Field* Oct. 27.)

NEW FINDS.

The little Bess party have worked as the Bay boys always do—with a will, and have been rewarded accordingly. They have paid their expenses and have six month's provisions on hand. They vow that they will not see Port Elizabeth again until they have a good full pocket. Mr.

Rademeyer, on Thursday, picked up at the Good Hope claim, one of the most beautiful diamonds seen on the fields—it weighs 51 carats. He also found one of 15½ carats on the same spot. That gentleman has started for home. Mr. Erasmus has picked up, it is said, a most valuable diamond. He had no sooner secured the stone than started for home. On the island next to the Good Hope, Mr. Wells, of Port Elizabeth has picked up a diamond of 7¼ carats, and the little Bess party picked also one on the island of 2½ carat. A beautiful stone. Webbster's Kop is almost worked out, but on the slant on the far side the diggers are doing well. Mr. Isaac Saddler, of Port Elizabeth, has found three diamonds. Mr. Morrison, of the Bay, has been particularly lucky. He has in his possession 23 diamonds. Mr. Trower has pocketed 24 fine diamonds at the Good Hope, and one of them is sixteen carats. A large diamond something like 12 carats has been picked up by Mr van As, at Gong Gong. A little party started by Mr Armstrong, of Grahamstown, a few days ago, set to work on a jumped claim on the Pniel side. In the first seive they took one 5¼ carat diamond. A beauty. On the second day they took a diamond of 3½ carats. Mr W Shine reports that he found a day or two since, a diamond, a most beautiful stone of 4½ carats at the Good Hope claims. We remarked in our first number, that we believed that though parties were leaving Klip-drift for other claims, and almost denuding the place, that Klip-drift was not half worked out, but that those who had gone away would return. In proof that we were right, we have at least an indication. In one of the Klipdrift claims an old Klipdrifter set to work; he dug below the clay, which was held to be the end of diamond depositts, and on Friday, at a depth of seven feet, he picked up a diamond of 2½ carats.

A FORTUNATE MAN.

Mr. Thomas King, M. L. A., has returned home a man of fortune. He will now be perfectly free to attend to his parliamentary duties in the Cape Colony, and his constituents will, no doubt, feel quite safe in his hands. Mr. King has throughout his career in this territory been a most popular representative man. The general opinion was, we have occasion to know, that he was the most popular of the elected gentlemen who look after the affairs of the diggers. Mr. King's fortune has not come altogether of good luck, but to some extent it has been so. One day he jumped a claim, and came out with a good large diamond in less than no time. He is one of many who will go back to the colony, and give employment to many men out of the wealth which these regions have afforded.

FATAL ACCIDENT.

In connection with the expedition that was sent from Klipdrift to Hebron, by the Digger Mutual Protection Association, to release a Mr Gilman, who had been arrested by the Transvaal authorities for refusing to pay his licence as demanded by them, as he considered himself to be under British rule, a very sad accident occurred. Sergt. McDonald, of the Klipdrift police, fired one charge from his revolver, and handed the weapon over to Private Muller. In handing it over, another chamber exploded, and the ball entered the neck of Macdonald, and lodged itself near the spine The poor fellow died soon after, and was buried at Hebron. Mr McArthur, who was in command of the force, remained at Hebron after the accident, for the purpose of superintending the funeral ceremonies. Mr. McArthur and Mr. Beeton returned from Hebron, on Sunday, and they report to the credit of the Transvaal people, that every facility was afforded them during the fulfilment of their sad duties.

Incidents of the War.

SEDAN AFTER THE BATTLE.

Herr Wachenhusen, writing from Balan, near Sedan, to the *Cologne Gazette*, says:—"The small drawbridge was already let down, and a number of men and women hastened towards us, asking whether the Prussians would allow them to pass. The walls were empty; not a soldier to be seen on them. A peasant woman was standing like a sentry, with an umbrella under her arm, on the wall over the gate, probably seeking her son. We passed in unmolested. 'Prussians! Prussians!' was the general exclamation. The narrow, dirty streets, soaked with rain, swarmed with townspeople, from whose hearts a heavy load seemed to have fallen, and with unarmed soldiers—Turcos and Zouaves, cavalry, artillery, and Line, all streamed together, and amidst the throng rushed horses who had lost their masters in the battle. It was a frightful chaos. The townspeople seemed happy to have escaped a bombardment. The soldiers were evidently glad to be free from their weapons. Many had thrown them into the moat. A cavalry soldier was engaged before us in thrusting his sword into a sewer. At our request, soldiers were ordered to conduct us through the mud and the crowd of French troops to the citadel. As we pressed through the streets no abusive word was addressed to us, though we were the first Prussians who had to-day entered the place. The troops allowed us to pass peacefully. If McMahon really declared he could do nothing more with such soldiers I endorse it. And yet on the 1st of September they had fought with great bravery. After a long promenade, in which loose horses rushed against us, and everywhere a picture of the direst confusion met our eyes, we reached the citadel. General Beaurmann was already displaced, and a Saxon officer appointed commandant. It was interesting to me to talk with the French officers in the court of the citadel, while the other gentlemen visited the wounded. 'You have an excellent artillery' said a French officer to me, and they have reason to speak of it. I noticed among the officers no depression or military shame at so contemptible an end of their army, and I naturally avoided touching on the subject. They complained of great lack of provisions. Everything convinced me that the fortress had not been provisioned for an emergency. After an hour we went out of the inner fortress into the suburb. The soldiers had already formed in companies, in order, after surrendering their weapons, to leave the place and repair to the appointed rendezvous. At noon, on leaving Balan to visit General Scholer my way took me through the desolation which our artillery had caused on the road from the still burning Bazeilles. There lay the horses of the ammunition wagons which our artillery had shattered; the waggons lay like barricades, with the dead horses in the path. There also lay the corpses of three unfortunates whom the Bavarian soldiers had shot yesterday noon—two peasants and a woman even, found with gun in hand. The wretches had shot at the Bavarians from a cellar. I am told, moreover, a priest had been shot who fired on the soldiers from the church. Much may happen on the part of soldiers heated by battle which is not to be approved, but the fury of some peasants goes so far that after twenty of them had yesterday been led bound through streets our soldiers were fired at this afternoon from a house in Remilly. And yet the pretty village of Bazeilles, now burnt to ashes, is a fearful warning! As I spoke in my last of the feeling of the population against Napoleon, I ought not to conceal the reverse. In spite of the hateful civilisation for which the provinces are indebted to the Second Empire, officers assure me that on entering the peasants' houses they were met by the cries of "Long live the Emperor!" and women in their presence kissed the Emperor's likeness. The number of these adherents it is difficult to judge, where the prudent conceal their opinions and the thoughtless express them with musket shots. The Mobiles who are everywhere organised, are treated by our soldiers as regular troops, but the peasants, who fire from the windows, are generally shot without ceremony, as halters are wanting. Many of them appear incited to such revenge through seeing themselves brought to beggary, and patriotism has, therefore, nothing to do with it. The officers in Sedan carefully avoid Napoleon's name."

THE GERMAN PRESS ON NAPOLEON'S SURRENDER.

The German papers seem to be almost unanimously of opinion that the Emperor purposely allowed himself to be made a prisoner of war, as he had many opportunities of escaping through Belgium to England. But, understanding the feeling which had been excited against him by his own subjects, he dared not return, and to wander about France would have been highly dangerous. So he preferred being the prisoner of a chivalrous King to playing the *role* of a miserable political refugee. The whole of the German press is unanimous in rejecting any kind of intervention between France and Germany on the part of the neutral Powers. The Germans poohpooh the idea that Napoleon was the sole author of this war. He, of all Frenchmen, they say, perhaps least desired to engage in so hazardous a schem, especially at his time of life, and in his state of health. It was the French people—more especially the Parisians—who forced him into it; and it is they who must, once for all, be taught that they cannot repeat this sort of thing at their pleasure.

GERMAN LOSSES AT VIONVILLIE.

The losses of the German armies at the battle of Vionvillie, according to the official accounts published in the German papers are—626 officers, 15,925 privates and non-commissioned officers, and 1,832 horses. In this statement the losses sustained by the 7th Regiment of Cuirassiers, the 16th Lancers and 13th Dragoons, as well as those of the Dragoons of the Guard, who had suffered severely on the 16th of August, are not included.

THE KING OF PRUSSIA AND HIS ALLIES

The Prussian *Cross Gazette* states that the King of Prussia, on receiving the articles of capitulation, had them read out to the Princes and staff who surrounded them, and whom he then addressed thus:—

"You now know, gentlemen, what a great historical event has happened. I am indebted for this to the distinguished feats of the allied armies, to whom I feel bound on this occasion to express my kingly thanks; the more so as these great successes are well adapted more closely to knit the bond which unites the provinces of the North German Confederation and my other allies whose numerous princely representatives I see assembled round me. We may thus hope for a happy future. Our task, however, is not completed with what has occurred under our eyes, for we do not know how the rest of France will accept and estimate it. We must, therefore, remain ready to fight, but meanwhile I present my thanks to every one who has contributed a leaf to the laurel crown of Fame of our Fatherland. The King, in speaking these last words rested his eye especially on Prince Leopold of Bavaria and Prince William of Wertemburg, to whom he afterwards extended his hand. He afterwards rode down into the valley to visit the camp of the various army corps, by whom he was enthusiastically received. On his way, passing the quarters of the Emperor, he visited him, in order to console him in his painful position. After half an hour's private conversation the King resumed his ride, and it was then ascertained that the Emperor would be located at Wilhemshohe, instead of, as had been expected, at Bruhl.

ROMANCE IN WAR.

A Prussian journal is responsible for the following:—"The Crown Prince of Prussia, arriving at St. Mihiel on the 20th August, took up his quarters at the Town-hall part of which was inhabited by the mayor of the place. The Crown Prince being told that the lady mayoress had on that very day given birth to a little stranger, expressed his regret to the mayor at being compelled to fill his house with so much noise, and requested him to offer his congratulations to the lady of the house. In the evening, on making inquiries from the mayor about the progress of his wife, who, true to her sex had immediately understood the profit she might derive from the occasion, he was told by the mayor, 'My wife has ordered me to give expression to her deep gratitude for the most gracious attention of your Royal Highness, and we should consider it our greatest happiness to be allowed to christen my first-born son upon the name of our most noble victor.' The Crown Prince smiled and said:—'I do not object. You may put down my name in the register as godfather to your boy, and you may feel sure that, which ever turn affairs may take, I shall always remember my godson.' On his departure he left a valuable pin for the Lady Mayoress and a present of 50 ducats for his godchild. Surely the Germans have not left a prettier momento anywhere on French soil."

THE EMPEROR SOLD HIS ARMY.

According to a correspondent of the *Kolnisch Zeitung*, the people of Nancy believe that Napoleon sold their army for money. The King handed to Napoleon, at the famous interview when he surrendered and the two monarchs were closeted by themselves, the sum stipulated upon, namely, 200,000,000 francs—and in gold. And this, the correspondent affirms, is seriously believed and talked about by the inhabitants of Nancy.

A Berlin letter in the *Cologne Gazette* remarks that there will soon be 150,000 French prisoners in Germany, whose maintainance will considerably increase the bill which France will have to pay. It is proposed to employ them in the construction of State railways and roads. At Thorn the officers have found warm friends in the Poles.

The Grand Duke of Hesse Darmstadt has received from the Emperor of Russia a telegram stating his desire to confer the Order of St. George, of the third class, on Prince Louis, in token of admiration for the brilliant courage shown by the troops under his command.

Intelligence has been received at the Prussian Embassy that M. de Twardowsky, who had been secretary to the Embassy for the last two years, received a rifle shot at Sedan on the 1st of Sept., from which he died twelve hours later.

A French journal says that General Sheridan has received orders from his Government to leave the Prussian head-quarters and proceed to France to watch the operations of the war. General Riplen, who defended Charlestown during the American war, is in Paris.

A letter from Vendresse, near Sedan, in the Berlin papers, mention that the Chateau of Bellevue, where the Emperor had an interview with the King of Prussia and where he passed the night, contained two parts of an illustrated edition of the "Life of Cæsar," including the chapter on "The Germans in Gaul." The Emperor brushed a tear from his cheek after the King had left him. The inhabitants asserts that he was quite invisible during his stay in that town, but he exposed himself the whole day during the battle, and visited the batteries.

General Billard has it is said, escaped from Sedan, where he was prisoner. He passed through the Prussian army in the disguise of a peasant. He has been appointed to the command of Fort St Denis, which General Le Flo entrusted to him on his arrival, and is likely to be appointed a General of division.

Colonel de Tuce is said to have succeeded in bringing half of his regiment, the 12th Chasseurs d'Cheval, away from Sedan through a murderous fire.

S. A. ASSOCIATION.

SALE OF A

LIFE POLICY

AND RIGHT TO THE

Interest on an Entailed Inheritance.

In the Insolvent Estate of PIETER HANS ZEEDERBERG, of Natal.

THE Trustees of the abovementioned Insolvent Estate will cause to be sold on the stoep of the Commercial Exchange at noon,

ON SATURDAY,

The 12th November next.

A Life Policy effected with the Mutual Life Assurance Society on the Life of the Insolvent, No. 50, for £500, now amounting, with vested additions to the 1st June, 1868, to £901 0s 3d. Premium paid up to 5th of June, 1871.

Also, the Insolvent's Right and Title in and to the Interest on an Entailed Inheritance of £2,[illegible]25, from the Estate of his Mother, the late Mrs R. A. ZEEDERBERG, which has been paid into the Guardian Fund, to the Interest on which the Insolvent is entitled during the term of his natural life.

Further particulars may be ascertained from the Secretary of the South African Association.

J. P. HERMAN, Sole Trustee.
Cape Town, Church-square, No. 5,
6th October, 1870.
Mr. J. J. HOFMEYR, Auctioneer.

PAARL

Board of Executors.

PUBLIC SALE

OF

Movable Property,

HORSES, &c.,

AT TULBAGH.

In the Insolvent Estate of JACOBUS NICOLAAS DE VILLIERS, of Tulbagh, Togtganger.

WILL BE SOLD to the highest bidder on the Farm of Mr. D J Malan, Drostdy, Tulbagh,

ON WEDNESDAY,

16TH NOVEMBER,

The following MOVABLE PROPERTY, belonging to the above Estate, viz:

1 Spring Cart	1 Revolver
1 Pair Harness	2 Watches
3 Saddle and Draught Horses	1 Saddle and Bridle
6 Draught Horses	1 Canvas for Tent
1 Gun	Household Furniture, of all sorts.

And whatever may be offered.

S W THERON, Sole Trustee.

W P Bank Buildings, Paarl,
3rd November, 1870.

Mr. B. J. DE VAAL, Auctioneer.

Flowers of Sulphur.

Now landing ex 'Dora,'

A supply of the finest Sulphur of the following Marks;

BRANDRAM
POYNTE
CANDERY

In Barrels and Kegs

For Sale at 28, St George's-street,

J. G. STEYTLER.

EDUCATION.

AN ENGLISHMAN of many years experience as a private Tutor, is at liberty for a similar engagement in the Country. He teaches Reading, Writing, Arithmetic, Geography, History, English Letter Writing, Farmer's Bookkeeping, &c., &c. He furnishes all School Books, Slates, &c., liberally free of charge. Enquire at this office for terms.

S. A. ASSOCIATION.

SALE OF MERINO SHEEP,

HORSES, AND CATTLE,

&c., &c., &c.,

AT CALEDON.

In the Estate of the late Dr. JAMES HUTCHINSON.

THE Executors of the above Estate will cause to be sold at the Farm "Dunghye Park," near Caledon,

On Thursday, 10th Nov. next,

AT 10 O'CLOCK IN THE FORENOON,

THE UNDERMENTIONED LIVE-STOCK, OF SUPERIOR BREED:

1,000 Merino Wethers, full-mouthed
1,000 Do. do., young
500 Do. Ewes, do.
1,000 Do. do., 2 to 4 years old
150 Do. Rams, well-bred
6 Cows with Calves
A Lot of Young Cattle
50 Well trained Asses
8 She Asses with Foals, and several Horses.
4 Merino Rams
4 Do. Prize Ewes, got by "SIR LANCELOT," (an imported Sturgeon Ram), out of Dorien Rams
12 Cows, with Calves less than one month old
1 First-class Dutch Bull.

CHAS. A. DICKSON,
A. DENYSSEN, Sec.
S. A. Association,
} Executors Testamentary.

Cape Town, Church-square, 27th Sept., 1870.

Mr. J. H. F. KLEYN, Auctioneer.

☞ FORAGE AND REFRESHMENTS.

ANGORA RAMS.

MESSRS. JONES & Co.

WILL SELL

On Wednesday next, the 9th instant,

AT 12 O'CLOCK,

30 Pure-Bred Imported Angora Rams,

Which were not sold at the Agricultural Show, in consequence of the unfavourable state of the Weather.

GOODLIFFE, SMART, & SEARLE.

McDONALD, BUSK & Co.

Direct the attention of the Trade generally to their late importations. They consist of

Staple and Fancy Manufactures,

IN GREAT VARIETY, AMONGST WHICH ARE:

PUNJUMS and White Longcloths, Baftas, Shirtings, Sheetings, Voerchitz, Corduroys, Furniture and Belgian Checks, Derries, new pattern Summer Prints, Linen Damask, Blouse Holland, Drills, Bed Tick, Oil Cloth, Counterpanes, &c., &c.
DOESKINS, Tweeds, Cloths, Cassimeres, Cassinettes, Flannels, Coburgs and Alpaccas, Men's Hats, in variety, &c.
BONNET AND BONNET SHAPES Flowers, Kid Gloves, Silks, Crape, Ribbons, Cap Fronts, Coloured and Black Sewing Silk, Dresses, and Dress Stuffs in variety, Muslins, Llama, Tulle, Stays, Cambric and other Handkerchiefs, Hosiery in variety, Straw Hats, Overskirts, Collars, Puggaries, Braids, Frillings and other Dress Trimmings, &c., &c.
WOOL, GRAIN, CANVAS AND FLOUR BAGS, Gentlemen's Suits and Slop Clothing in variety, Men's, Ladies' and Children's Boots in variety, Carpeting, Wagon Canvas.
CONCERTINAS, Wooden Pipes, Strike Fire Knives, Sugar Candy, PARKE'S Vineyard Spades, ATKINSON'S and GOSSAGES Soap, Composition Candles, Indigo and Thumb Blue, Rio Coffee, Natal Sugar, Chicory, Souchong Tea, Bar Lead.

BRANDUM'S SULPHUR, &c., &c.

ALSO ON HAND,

Heidelberg and Cango Tobacco.

VILLIERS & Co.

HAVE FOR SALE

AT THEIR STORES, LONG-STREET

BETWEEN STRAND AND CASTLE-STREETS.

FRENCH BRANDY, of the following Brands:
Larronde Frères
Grange & Bonsal
Dandicolle & Gaudin, Managers of the Great Cognac Company
Jas. Hennessy & Co.
Jules Robin & Co.

EXTRA CHAMPAGNE:
Bouche, Fils, & Co., in quarts and pints
Benjamin & Eugene Perrier
Gin, Spengler and Rynbende
Best Old Jamaica Rum
Best Punch Syrup
Standard Old Tom
English Beer, of the best Brands.

Also Superior Foreign and Cape Wines

WHICH THEY OFFER AT LOWEST MARKET RATES.

800 excellent fat Cape Sheep
300 do do Merino
100 do do Goats.

WILL be sold on FRIDAY, the 11th November, at Klapmuts Station.

D. H. ROUX.

DE VILLIERS, MARAIS, & Co., Vendu Adms.

High Sheriff's Office,

Cape Town, 3rd November, 1870.

IN Execution of the Judgment of the Supreme Court in the undermentioned Cases, the following Sales will take place, viz.:—

Division of Albany.

EJM SYFRET, N.O., versus COLIN TURIN CAMPBELL,

On Wednesday, the 9th of November, 1870, at 11 o'clock a.m., at Graham's Town, 50 Cases Type, Printing Machine, 3 Presses, 1 Bale Paper, Books, Stationery, Household Furniture, &c., &c.

Division of Fraserburg.

J. J. D. BUYSKES, N.O., versus PETRUS STEPHANUS NAUDE.

On Tuesday, the 22nd November, 1870, at 10 o'clock a.m., at Vogelfontein, 200 Sheep, 3 Horses, 5 Mares, 1 Wagon, 1 Cart, &c., &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

High Sheriff's Office, Cape Town,
3rd November, 1870.

IN execution of the Judgment of the Eastern Districts Court, the following Sales will take place, viz.:—

Division of Peddie.

THOMAS BROOKS versus ALFRED S. REYNOLDS.

On Monday, the 14th November, 1870 at noon, at Peddie, Household Furniture, Blacksmiths' and Wagonmakers' Tools, &c., &c.

Division of Aliwal North.

PHILIP FOUCHE versus JAN KOTZE.
STEPHANUS FOUCHE versus JAN KOTZE.

On Wednesday, the 16th, or Thursday, the 17th November, 1870, at 10 o'clock a.m., at Dordrecht, of 1 Ox-wagon, 2 Oxen, 1 Horse, 1 Mare, 1 Saddle, 1 Bridle, 2 Head of Cattle, 199 Sheep, &c., &c.

PERCY VIGORS, High Sheriff.

COMMERCIAL

Marine & Fire Assurance Company

Cape Commercial Bank Buildings,
ADDERLEY-STREET.

ESTABLISHED 1855.

CAPITAL..... £50,000.

DIRECTORS:

W. BERG, Esq., Chairman.
J. J. STEYTLER, Esq. Jun., Vice Chairman.

M L BENSUSAN, Esq.
G MYBURGH, Esq.
R GRANGER, Esq.
P MARAIS, Esq.
WM. MCLEOD, Esq.
C J M VOS, Esq.
W SEARLE, Esq.

Marine Department.

Policies included risk of craft, to and from the ship and are made payable, at the option of the assured, either in Cape Town or London.

Risks are accepted in London by Messrs. W. DICKSON & Co., 38 Grace Church-street, and in Natal by Messrs GOODLIFFE, SMART & BALLANCE.

A Bonus of Five per cent, returned to the assured, at the close of every year.

Fire Department.

For the assurance of Movable and Immovable Property from loss or damage by Fire, at rates commensurate with the risk.

By order of the Board,

J B HERBERT Sec.

THE

PAARL BOARD OF EXECUTORS

Capital. £40.000

In Shares of £200 each,

FOR the Administration of Properties and Estates which it may be appointed as Executors, Administrators, Agents, Curators and Tutors of Minors, as well as Trustees in Insolvent Estates, &c., &c

DIRECTORS:

J. R. ZEEDERBERG, Esq., M.L. Chairman
B. P. DU PLESSIS, Esq.
M. VAN DER SPUY, Hs. Esq.
F. J. HUGO, Esq.
J. L. BEYERS, Esq.
A. J. LOUW, Esq.
J. SMUTS, Esq., M.D.

AUDITORS

H. J. HUGO, Esq.
T. ROOS, Esq.

The Directors attend, for the transaction of business every WEDNESDAY, at the Office of the Board Western Province Bank Buildings.

I. HOKAK DE VILLIERS, Sec.

Shipping Intelligence.

ARRIVALS IN TABLE BAY.

Nov. 2—Telegraph, sch. 35 tons, J Roe, from Elephants Rock 29th Oct., to this port. Cargo seal skins and oil.

2—Florence, sch. 89 tons, J Parow, from Port Nolloth 28th Oct., to this port, in ballast.

3—Sophia Amelia, (Sw.) bg., 200 tons, C L Asterberg, from Sundswall 6th July, Start 6th Aug., to this port. Cargo deals.

3—Princess Amelia (Dt.) bg, 320 tons, W Driest, from Simon's Bay 8th Oct., to Japan. Cargo general. Put in for repairs; having been struck by a sea, carrying away starchions, bulwarks, &c., &c.

3—Queen, sch, 32 tons, H Pieuss, from Port Nolloth, 20th Oct., to this port, in ballast.

Saxon, R M St, 1,200 tons, A C Davie, from Algoa Bay 31st Oct., Struys Bay 3rd Nov., to this port and Southampton. Cargo general.

DEPARTURES FROM TABLE BAY.

Nov. 4—Malay, to Simon's Bay and Mauritius.
4—Haitienne, to Boston.
4—Medea, to Holland.
4—Phœbe, to Walwich Bay.

MARKT PRYZEN

En hoeveelheid ter markt gebragt

Van den 3 tot den 5 Nov. 1870.

Getal.	£	s.	d.	£	s.	
930 bs Aardappelen, p 3b.	0	3	0	0	8	8
316-leg Azyn, per legger...	3	18	0	4	0	0
311 lb Boter, per pond...	0	1	1	0	1	8
Eyeren, per 100...	0	5	0	0	6	3
39 bs Garst, p. 3 bushel	0	6	7	0	6	7
138 bs Haver, p. 3 bushel	0	6	6	0	7	0
3 vr Havergerv. 100lb.	0	3	3	0	8	5
Hoenders, per stuk	0	1	5	0	1	5
Kalkoenen, pr. st.	0	4	7	0	4	7
24 bs Koorn, per 3 bus	0	18	0	0	18	0
223 bs Uijen, p. 3 bushel.	0	6	6	0	11	11
Zoetelemoen, p 100	0	2	4	0	3	11

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 10, Greenmarket-square